

E-NEWSLETTER

Sayı 20 | Ağustos 2025 | www.wald.org.tr

2025

Adil ve Güçlü
Bir Gelecek İçin
Eğitim, Adalet ve
Sürdürülebilir
Kalkınma

For a Just and
Strong Future:
Education, Justice and
Sustainable
Development

Dr. Mehmet DUMAN
04

Prof. Dr. Talip
KÜÇÜKAN
18

Prof. Dr. Mustafa
İLİCALI
42

Prof. Dr. Yusuf ADIGÜZEL
06

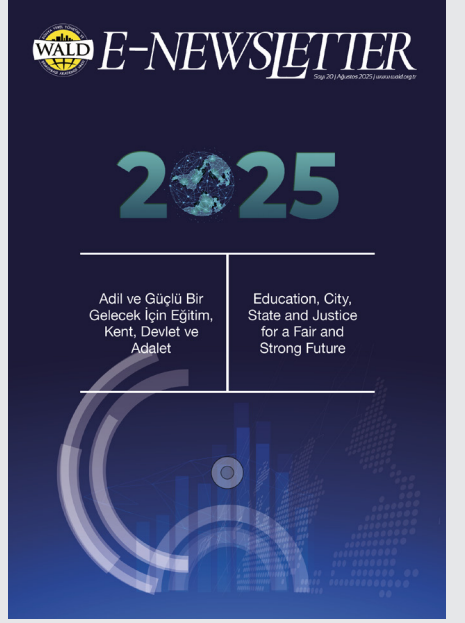

Av. Arb. Emin
CANACANKATAN
32

İÇİNDEKİLER

- 04 Editöryal
Editorial
- 06 Türkiye'den Dünyaya Açılan Akademik Liderlik: Sürdürülebilir Kalkınmadan Genç Liderlere
Academic Leadership Extending from Türkiye to the World: From Sustainable Development to Young Leaders
- 18 İki Demokrasi, Ortak Ufuk: Türkiye ve Endonezya'nın Küresel Vizyonu
Two Democracies, A Shared Horizon: Türkiye and Indonesia's Global Vision
- 32 Hukukun İnce Dengesi
The Subtle Balance of Law
- 42 Küresel Hareketlilikte Stratejik Bir Kavşak: "İstanbul'un Ulaşım ve Gelecek Vizyonu..."
A Strategic Crossroad in Global Mobility: "Istanbul's Transportation and Future Vision..."

SAYI 20
AĞUSTOS 2025

WALD E-NEWSLETTER
Sayı 20 | Ağustos 2025 | www.wald.org.tr

İmtiyaz Sahibi
Dünya Yerel Yönetim ve
Demokrasi Akademisi Vakfı

GELECEĞİN İNŞASINDA DÖRT SÜTUN: “EĞİTİM, ULAŞIM, DİPLOMASİ VE ADALET...”

Dr. Mehmet DUMAN

WALD Yönetim Kurulu Başkanı - WALD Chairman of the Executive Board

21.yüzyıl, yalnızca siyasi dengelerin değil, ekonomik, kültürel ve hukuki yapılarındayeniden tanımlandığı, küresel sistemin derin bir dönüşümden geçtiği bir dönemdir. Güç merkezlerinin doğuya doğru kaydığı bu yeni çağda, devletler ve toplumlar artık tek boyutlu politikalarla değil, eğitimden şehir yönetimine, hukuki reformlardan diplomatik ilişkiler ağına uzanan çok katmanlı stratejilerle varlık göstermektedir. Türkiye de bu değişimin merkezinde, genç nüfusu, coğrafi konumu, kültürel zenginliği ve artan uluslararası etki kapasitesiyle hem bölgesel hem küresel düzeyde yükselen bir aktör olarak konumunu güçlendirmektedir.

Bu yükselişin en önemli yapı taşlarından biri, kuşkusuz eğitimidir. Artık üniversiteler yalnızca bilgi aktaran kurumlar değil, kültürel diplomasinin en güçlü araçları, ülkeler arası dostluk bağlarının kurulduğu stratejik alanlardır. Türkiye, Orta Doğu'dan Orta Asya'ya, Afrika'dan Balkanlar'a uzanan geniş bir coğrafyadan binlerce öğrenciye ev sahipliği yaparken, her mezununu ülkesi ile Türkiye arasında kalıcı köprüler kurabilecek birer kültürel elçiye dönüştürmektedir. Bu durum, yalnızca akademik kapasitenin değil, aynı zamanda küresel barışa katkı sunma iradesinin de güçlü bir ifadesidir. Eğitimde atılan her adım, Türkiye'nin uluslararası vizyonunu pekiştirirken, aynı zamanda içeride toplumsal kalkınmayı da desteklemektedir.

Ancak eğitim yalnızca sınıf duvarlarıyla sınırlı değildir; özellikle İstanbul gibi küresel bir metropolde, okulların açılmasıyla birlikte artan trafik ve ulaşım yoğunluğu, modern şehir yönetiminin en kritik sınavlarından birini oluşturur. Ulaşım planlaması, yalnızca günlük hayatın kolaylaştırılması değil, aynı zamanda şehirlerin sürdürülebilirlik, rekabet gücü ve yaşam kalitesi alanlarında güçlenmesi için stratejik bir araçtır. Yerel yönetimlerin, merkezi idarenin ve bireylerin birlikte

FOUR PILLARS IN SHAPING THE FUTURE: “EDUCATION, TRANSPORTATION, DIPLOMACY, AND JUSTICE...”

The 21st century is a period in which not only political balances but also economic, cultural, and legal structures are being redefined, and the global system is undergoing a profound transformation. In this new era, where centers of power are shifting eastward, states and societies are no longer asserting their presence with one-dimensional policies, but rather with multi-layered strategies ranging from education to urban governance, from legal reforms to networks of diplomatic relations. Türkiye, at the heart of this transformation, is strengthening its position as a rising actor both regionally and globally, with its young population, geographical location, cultural richness, and growing international influence capacity.

One of the most important cornerstones of this rise is, without doubt, education. Today, universities are no longer merely institutions that transmit knowledge; they are the strongest instruments of cultural diplomacy and strategic arenas where bonds of friendship between nations are established. While Türkiye hosts thousands of students from a wide geography stretching from the Middle East to Central Asia, and from Africa to the Balkans, it transforms each graduate into a cultural ambassador capable of building lasting bridges between their homeland and Türkiye. This reflects not only academic capacity but also a strong will to contribute to global peace. Every step taken in education both reinforces Türkiye's international vision and supports social development within the country.

However, education is not limited to classroom walls; particularly in a global metropolis like Istanbul, the increase in traffic and transportation density with the opening of schools constitutes one of the most critical tests of modern urban governance. Transportation planning is not only about facilitating daily life but also serves as a strategic tool for strengthening cities in terms of sustainability, competitiveness, and quality of life. The joint efforts of local administrations, central government,

hareket etmesi, ulaşımın kentsel yaşamın yükünü hafifletmekten öte, modern şehir vizyonunun ayrılmaz bir parçası haline gelmesini sağlar. Böylece, eğitimdeki ilerleme ile şehir yönetimindeki iyileşme, birbirini tamamlayan unsurlar olarak, hem toplumsal hem de ekonomik yaşamı besler.

Bu bütünsel kalkınma yaklaşımı, dış politikada da kendini göstermektedir. Türkiye, yalnızca yakın coğrafyasında değil, Asya-Pasifik'ten Afrika'ya kadar uzanan geniş bir diplomatik etki alanında varlığını hissettirmektedir. Endonezya ile derinleşen ilişkiler bu perspektifin somut bir yansımasıdır. İki ülke, İslam dünyasının önde gelen aktörleri ve küresel güneyin yükselen güçleri olarak, eğitimden kültüre, ticaretten çevre diplomasisine kadar uzanan çok yönlü iş birlikleri geliştirmekte, bu iş birlikleri ise yalnızca ikili ilişkilerin değil, küresel barış mimarisinin de güçlenmesine hizmet etmektedir. Bu diplomatik açılımlar, içeride elde edilen toplumsal istikrar ve kalkınma ile birleştiğinde, Türkiye'nin dünya sahnesindeki konumunu daha da sağlamlaştırmaktadır.

İç istikrarın ve toplumsal huzurun sürdürülebilir kalkınmadaki kritik rolü ise, hukuki reformlarla daha da belirgin hale gelmektedir. Toplumu derinden sarsan olaylar; çocuk suçlulara yönelik yasal düzenlemelerin caydırıcılığını ve etkinliğini yeniden sorgulatan bir toplumsal farkındalık yaratmıştır. Çocuk Ceza İnfaz Yasası'nda yapılması planlanan değişiklikler, yalnızca cezaların yeniden düzenlenmesi anlamına gelmemekte; aynı zamanda adalet, ıslah ve toplumsal güvenlik dengelerinin uluslararası hukuk normlarıyla uyumlu biçimde yeniden inşası için önemli bir fırsat sunmaktadır. Bu reformlar, Türkiye'nin hem iç hukuk sisteminde hem de uluslararası alanda adalet, insan hakları ve güvenlik dengesini esas alan bir model ortaya koymasına imkân tanıyacaktır.

Tüm bu alanlar; eğitim, şehir yönetimi, diplomasi ve hukuki reformlar, ayrı ayrı ele alındığında farklı gündem maddeleri gibi görüne de, gerçekte hepsi aynı stratejik vizyonun parçalarıdır. Bir ülkede üniversitelerin uluslararası öğrencilere açılması, şehirlerin sürdürülebilir ulaşım çözümleriyle güçlenmesi, diplomatik ilişkilerin çok taraflı kazanımlar yaratması ve adalet sisteminin toplumun vicdanıyla uyumlu reformlar üretmesi, aynı bütünün farklı boyutlarını oluşturur.

Türkiye'nin bugünkü yönelimi, bu alanlar arasında kesintisiz bir bağ kurarak, hem içeride güçlü hem de dışarıda itibarlı bir gelecek inşa etme iradesini yansıtmaktadır. WALD olarak biz de bu sayımızda, bu bütünsel vizyonun farklı yansımalarını bir araya getirerek, daha adil, güvenli ve kapsayıcı bir dünyanın ancak ortak sorumluluk, iş birliği ve kararlılıkla mümkün olacağı mesajını bir kez daha vurguluyoruz.

and individuals ensure that transportation becomes not merely a means of easing the burden of urban life but also an integral part of the modern city vision. In this way, progress in education and improvements in urban governance complement each other, nourishing both social and economic life.

This holistic development approach is also reflected in foreign policy. Türkiye is making its presence felt not only in its immediate region but also across a wide diplomatic sphere stretching from the Asia-Pacific to Africa. The deepening relations with Indonesia are a concrete reflection of this perspective. As leading actors in the Islamic world and rising powers of the Global South, the two countries are developing multifaceted collaborations ranging from education to culture, from trade to environmental diplomacy. These partnerships serve not only to strengthen bilateral relations but also to reinforce the architecture of global peace. When combined with the domestic achievements of social stability and development, these diplomatic engagements further consolidate Türkiye's position on the world stage.

The critical role of domestic stability and social peace in sustainable development becomes even more evident through legal reforms. Events that have deeply shaken society have created a new social awareness questioning the deterrence and effectiveness of legal regulations concerning juvenile offenders. The planned amendments to the Juvenile Penal Enforcement Law do not merely signify a reorganization of penalties; they also present an important opportunity to rebuild the balance of justice, rehabilitation, and public security in harmony with international legal norms. These reforms will enable Türkiye to establish a model that prioritizes justice, human rights, and the balance of security both within its domestic legal system and in the international arena.

All these areas education, urban governance, diplomacy, and legal reforms may seem like separate agenda items when considered individually, but in reality, they are all parts of the same strategic vision. The opening of universities to international students, the strengthening of cities through sustainable transportation solutions, the creation of multilateral benefits through diplomatic relations, and the justice system producing reforms aligned with the conscience of society each represent different dimensions of the same whole.

Türkiye's current orientation reflects the will to build a future that is strong domestically and reputable internationally by establishing an uninterrupted connection between these fields. At WALD, in this issue, we bring together the different reflections of this holistic vision, once again emphasizing the message that a more just, secure, and inclusive world is only possible through shared responsibility, cooperation, and determination.

TÜRKİYE'DEN DÜNYAYA AÇILAN AKADEMİK LİDERLİK: SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMADAN GENÇ LİDERLERE

Prof. Dr. Yusuf ADIGÜZEL
Anadolu Üniversitesi Rektörü

Küresel ölçekte dönüşen yükseköğretim dünyasında, Anadolu Üniversitesi yalnızca Türkiye'nin değil, aynı zamanda uluslararası akademinin de öncü kurumları arasında yer alıyor. Dijital eğitimden sürdürülebilir kalkınmaya, bilimsel üretimden kültürel diplomasiye uzanan geniş bir vizyonla hareket eden Üniversite, geleceğin yol haritasını şekillendiren güçlü bir aktör konumunda.

Bu vizyonun mimarı, Anadolu Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yusuf ADIGÜZEL, akademik tecrübesi ve stratejik yaklaşımıyla yalnızca bugünü değil, geleceğin yükseköğretim anlayışını da inşa ediyor. Kendisiyle gerçekleştirdiğimiz bu özel söyleşide, küresel ölçekte üniversitelerin rolünü, Anadolu Üniversitesinin stratejik hedeflerini ve gençlere sunduğu yeni ufukları ele alıyoruz.

ACADEMIC LEADERSHIP EXTENDING FROM TÜRKİYE TO THE WORLD: FROM SUSTAINABLE DEVELOPMENT TO YOUNG LEADERS

Prof. Dr. Yusuf ADIGÜZEL
Rector of Anadolu University

In the globally transforming world of higher education, Anadolu University stands not only among Türkiye's but also among the international academia's leading institutions. With a broad vision ranging from digital education to sustainable development, from scientific production to cultural diplomacy, the University holds a strong position as a key actor shaping the roadmap of the future.

The architect of this vision, Rector of Anadolu University Prof. Dr. Yusuf ADIGÜZEL, with his academic experience and strategic approach, is building not only the present but also the future understanding of higher education. In this exclusive interview with him, we discuss the global role of universities, the strategic goals of Anadolu University, and the new opportunities it offers to young people.

Anadolu Üniversitesi'nin uluslararasılaşma vizyonunu nasıl tanımlarsınız? Bu vizyonun temel öncelikleri ve hedefleri nelerdir?

Anadolu Üniversitesi olarak uluslararasılaşma vizyonumuzu, yakın bölgemizden ve kardeş coğrafyalardan başlayarak nitelikli yükseköğretim hizmetlerimizi tüm dünyaya ulaştırmak olarak tanımlıyoruz. Yaşam boyu öğrenme ilkesi doğrultusunda şekillenen bu vizyon, sadece öğrenci hareketliliğini değil, akademik iş birliklerini, ortak araştırma projelerini, kültürel etkileşimi ve bilgi paylaşımını da kapsıyor.

Temel önceliklerimiz arasında; farklı coğrafyalardan öğrenciler için dijitalleşme ve yapay zekâ entegrasyonunu eğitim süreçlerine dâhil ettiğimiz erişilebilir ve kaliteli programlar sunmak, Erasmus+ ve diğer değişim programlarıyla akademik hareketliliği artırmak, çift diploma ve ortak program anlaşmalarıyla küresel akademik iş birliklerini güçlendirmek, açık ve uzaktan öğretimdeki 40 yılı aşkın tecrübemizi kullanarak sınırların ötesinde eğitim imkânı sağlamak ve Türk Dili ve Kültürü Programımız aracılığıyla Türk dili ile kültürünü uluslararası ölçekte tanıtmak yer alıyor.

Hedefimiz; Anadolu Üniversitesini, farklı kıtalardan gelen öğrencilerin bulunduğu, kültürel çeşitliliğin ve akademik mükemmeliyetin birleştiği bir dünya üniversitesi konumuna taşımaktır. Bugün 4 kıtada 50'den fazla ülkede faaliyet gösteren bir eğitim ağına sahibiz ve her geçen yıl yeni iş birlikleri ile bu ağı daha da genişletiyoruz.

Anadolu Üniversitesi'nde yabancı uyruklu öğrenci sayısı yıllar içinde nasıl bir gelişim gösterdi? Hangi ülkelerden öğrenciler daha fazla ilgi gösteriyor?

1985 yılında yalnızca 4 uluslararası mezun veren Üniversitemiz, 2024 yılına gelindiğinde bu sayıyı 2.877'ye yükseltmiştir. Bu yıllar arasında açık ve örgün eğitim sistemlerimizden toplamda 56 bine yakın uluslararası öğrenci mezun olmuştur. Bugün itibarıyla ise 103 farklı ülkeden yaklaşık 18 bin uluslararası

How would you define Anadolu University's vision for internationalization? What are the main priorities and objectives of this vision?

As Anadolu University, we define our vision for internationalization as delivering our high-quality higher education services to the entire world, starting from our nearby regions and sister geographies. Shaped in line with the principle of lifelong learning, this vision encompasses not only student mobility but also academic collaborations, joint research projects, cultural interaction, and knowledge sharing.

Our primary priorities include offering accessible and high-quality programs that integrate digitalization and artificial intelligence into educational processes for students from diverse regions; increasing academic mobility through Erasmus+ and other exchange programs; strengthening global academic collaborations via dual degree and joint program agreements; leveraging our over 40 years of experience in open and distance education to provide learning opportunities beyond borders; and promoting the Turkish language and culture internationally through our Turkish Language and Culture Program.

Our goal is to transform Anadolu University into a global institution where students from different continents converge, embodying a fusion of cultural diversity and academic excellence. Today, we have an educational network operating in more than 50 countries across 4 continents, and with each passing year, we further expand this network through new collaborations.

How has the number of international students at Anadolu University evolved over the years? From which countries do students show greater interest?

In 1985, our University had only 4 international graduates, whereas by 2024 this number had risen to 2,877. Between these years, nearly 56,000 international students have graduated from our open and formal education systems combined. As of today, approximately 18,000 international students from

öğrencimiz öğrenim hayatına devam etmektedir. Örgün eğitim sistemimizde en fazla öğrencimiz Azerbaycan'dan (251 öğrenci) ve Kazakistan'dan (159 öğrenci) gelmektedir. Bu veriler, Üniversitemizin uluslararası eğitimdeki kapsayıcı yaklaşımının ve sürdürülebilir büyüme stratejisinin bir sonucu olarak dünya genelinde geniş ve güçlü bir mezun ağı oluşturduğunu ortaya koymaktadır.

Uluslararası öğrencilerin uyum süreçleri, akademik performansları ve sosyal hayata entegrasyonu hakkında ne gibi gözlemlerinizi var?

Anadolu Üniversitesi olarak uluslararası öğrencilerimizin akademik, sosyal ve kültürel açıdan güçlü bir uyum süreci yaşamalarını önemsiyoruz. Örgün ve açık öğretim kapsamında Türkiye'nin en fazla uluslararası öğrenciye sahip Üniversitesi konumundayız. Bu geniş öğrenci çeşitliliği, kampüslerimizde çok kültürlü bir öğrenme atmosferinin oluşmasına, öğrencilerimizin birbirlerinden öğrenmesine ve akademik olduğu kadar sosyal anlamda da zengin bir deneyim yaşamalarına imkân tanıyor. Gözlemlerimiz, uyumun en hızlı ve verimli şekilde sağlandığı ortamların, çok kültürlü etkileşimi ve kapsayıcı öğrenme atmosferini destekleyen üniversite iklimleri olduğunu gösteriyor.

Akademik performanslarını desteklemek amacıyla Türkçe ve İngilizce hazırlık programları, danışmanlık hizmetleri, açık ve uzaktan öğretimden yararlanabilecekleri dijital ders materyalleri, yapay zekâ destekli öğrenme araçları ve bireysel rehberlik imkânları sunuyoruz. Sosyal hayata entegrasyonlarını kolaylaştırmak için öğrenci kulüplerinde aktif görev almalarını teşvik ediyor, kültürel etkinlikler, spor faaliyetleri, gönüllülük projeleri, her yıl düzenlediğimiz Uluslararası Kültür Günü ve TÖMER ile Güzel Sanatlar Fakültesinin birlikte hayata geçirdiği Öğrenci Panayırı gibi organizasyonlarla farklı ülkelerden öğrencilerimizin kendi kültürlerini tanıtmalarına, sanatsal üretimlerini sergilemelerine ve şehirle güçlü bağlar kurmalarına imkân tanıyoruz.

103 different countries continue their education with us. In our formal education system, most of our students come from Azerbaijan (251 students) and Kazakhstan (159 students). These figures demonstrate that, as a result of our University's inclusive approach to international education and sustainable growth strategy, a broad and strong alumni network has been established worldwide.

What are your observations regarding the adaptation processes, academic performance, and social integration of international students?

As Anadolu University, we attach great importance to ensuring that our international students experience a strong adaptation process academically, socially, and culturally. We are the university with the highest number of international students in Turkey, across both formal and open education programs. This wide student diversity enables the creation of a multicultural learning atmosphere on our campuses, allowing our students to learn from one another and to gain a rich experience not only academically but also socially. Our observations show that the environments where adaptation is achieved most quickly and effectively are those with a university climate that supports multicultural interaction and an inclusive learning atmosphere.

To support their academic performance, we offer Turkish and English preparatory programs, advisory services, digital course materials available through open and distance education, AI-supported learning tools, and individual guidance opportunities. To facilitate their integration into social life, we encourage them to take active roles in student clubs and provide opportunities through cultural events, sports activities, volunteer projects, our annually organized International Culture Day, as well as the Student Fair jointly organized by TÖMER and the Faculty of Fine Arts. These activities allow our students from different countries to introduce their own cultures, showcase their artistic productions, and establish strong ties with the city.

Bu noktada, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi ve Eskişehir Teknik Üniversitesi ile birlikte oluşturduğumuz “Study in Eskişehir” girişimi ile öğrenci dostu şehir unvanını yıllardır hiçbir üniversiteye kaptırmayan Eskişehir'imizi uluslararası öğrenci dostu bir merkez haline getirmek için çalışıyoruz. Eskişehir'in güvenli, ulaşım kolaylığı sağlayan ve kültürel açıdan zengin yapısı, öğrencilerimizin hem akademik başarılarını hem de sosyal uyumlarını destekleyen en önemli avantajlardan biri. Tüm bu unsurlar sayesinde, uluslararası öğrencilerimizin Üniversitemizde kendilerini akademik ve sosyal olarak güçlü bir şekilde var ettiklerini memnuniyetle gözlemliyoruz.

At this point, through the “Study in Eskişehir” initiative that we established together with Eskişehir Osmangazi University and Eskişehir Technical University, we are working to make our city of Eskişehir which has held the title of student-friendly city for many years without rival an international student-friendly hub. Eskişehir's safe environment, ease of transportation, and cultural richness stand out as key advantages supporting both the academic success and social adaptation of our students. Thanks to all these factors, we are pleased to observe that our international students are able to establish themselves strongly both academically and socially at our University.

Anadolu Üniversitesi'nin Türk dili, edebiyatı, kültürü, tarih gibi bölümlerinin yabancı öğrenciler açısından cazibesini artırmak için özel stratejileri var mı?

Anadolu Üniversitesi olarak Türk dili, edebiyatı, kültürü ve tarih gibi alanlarda yabancı öğrenciler açısından cazibeyi artırmayı, uluslararasılaşma vizyonumuzun önemli bir parçası olarak görüyoruz. Öncelikle Açıköğretim Fakültemizin

Does Anadolu University have specific strategies to increase the appeal of its departments such as Turkish language, literature, culture, and history for international students?

As Anadolu University, we view enhancing the appeal of fields such as Turkish language, literature, culture, and history for international students as a crucial component of our vision for internationalization. First and foremost, through the flexible and

sunduğu esnek ve erişilebilir programlarla dünyanın dört bir yanındaki öğrencilerin bu alanlara kolayca ulaşmasını sağlıyoruz. TÖMER aracılığıyla yabancı öğrencilere Türkçe öğretimi ve dil yeterlik belgeleri sunarken, öğrencilerimizin Türk kültürünü yakından tanımaları için çeşitli akademik ve kültürel etkinlikler düzenliyoruz. Türk dili, edebiyatı, kültürü ve tarih gibi alanlarda film günlerinden atölye çalışmalarına, kültür gezilerinden seminerlere kadar uzanan geniş bir etkinlik yelpazesi ile bu ilgiyi artırmaya çalışıyoruz. Böylece öğrencilerimiz, yalnızca ders ortamında değil, bizzat deneyimleyerek ve yaşayarak Türk kültürünü öğreniyor; edebiyatın inceliklerinden tarihi mirasa, geleneksel sanatlarımızdan çağdaş kültürel üretimlere kadar pek çok unsuru yerinde keşfetme fırsatı buluyor.

Yine özellikle uluslararası öğrencilerin tercih dönemlerinde, dünyanın en önemli fuar ve tanıtım etkinliklerine katılıyor, Türk dili, kültürü ve tarihi gibi alanlarda yetişmiş mezunlarımızla bağlarımızı sürekli güçlü tutuyor, bu alanlara ilgi duyan öğrencilerimize deneyim ve bilgi aktarımı yapabilecekleri mentörlük imkânları sunuyoruz. Ayrıca Tiyatro Anadolu ve Halkbilim Merkezimiz ile sahne oyunlarımızı, halk dansları gösterilerimizi ve çeşitli kültürel etkinliklerimizi turneler aracılığıyla yurt dışına taşıyarak, kültürümüzü uluslararası alanda tanıtmayı sürdürüyoruz

Türkiye’nin Açıköğretim Sistemi üzerinden sunduğu “Türk Dili ve Kültürü” programı, uluslararası öğrencilere yönelik nasıl tasarlandı? Bu programın en temel amacı nedir?

Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi, uluslararası ölçekte en geniş öğrenci ağına sahip, uzaktan öğretim hizmetleri veren yükseköğretim kurumlarından birisidir. 40 yılı aşkın deneyimi ve güçlü dijital altyapısı ile fakültemiz, coğrafi sınırları ortadan kaldırarak dünyanın dört bir yanındaki öğrencilere nitelikli yükseköğretim imkânı sunmaktadır. Bu yapı içinde yer alan Türk Dili ve Kültürü Programı, uluslararası öğrencilerin Türkçeyi yalnızca bir

accessible programs offered by our Open Education Faculty, we ensure that students from all around the world can easily engage with these fields. Through TÖMER, we provide Turkish language education and proficiency certificates to international students, while also organizing various academic and cultural activities that allow them to get to know Turkish culture more closely. In areas such as Turkish language, literature, culture, and history, we seek to increase this interest through a wide range of activities from film days to workshops, cultural excursions to seminars. In this way, our students not only learn in the classroom but also experience Turkish culture firsthand; gaining the opportunity to explore many elements, from the subtleties of literature to historical heritage, from traditional arts to contemporary cultural productions.

In addition, particularly during international student selection periods, we participate in the world’s most important fairs and promotional events, maintain strong ties with our graduates who have specialized in fields such as Turkish language, culture, and history, and provide mentorship opportunities through which they can share their experiences and knowledge with students interested in these areas. In addition, through the collaboration of Tiyatro Anadolu and our Folklore Research Center, we continue to promote our culture internationally by taking our stage plays, folk dance performances, and various cultural events abroad through tours

How was Türkiye’s “Turkish Language and Culture” program, offered through the Open Education System, designed for international students? What is the main purpose of this program?

Anadolu University’s Open Education Faculty is one of the largest distance education structures worldwide, with the broadest international student network. With over 40 years of experience and a strong digital infrastructure, our faculty eliminates geographical barriers and provides qualified higher education opportunities to students all around the world. Within this framework, the Turkish Language and Culture Program has been designed to enable international students to learn Turkish

iletişim aracı olarak değil, kültürel ve tarihsel bağlamı içinde öğrenmelerini sağlayacak şekilde tasarlanmıştır. Program, dili okuma, yazma, dinleme ve konuşma olmak üzere dört temel beceri alanında geliştirmeyi hedeflerken; edebiyat, sanat, tarih, coğrafya, gelenek ve görenekler gibi unsurları da içeren zengin içeriklerle öğrencilerin kendi bulundukları ülkeden Türk kültürünü bütünlüklü biçimde tanımlarına imkân tanır.

Programın hazırlık yılı, Türkçeye yeterli düzeyde hâkim olmayan öğrencilere özel olarak tasarlanmıştır. Sonrasında öğrencilere, dil öğretimi ile birlikte edebiyat, tarih ve kültür alanlarından dersleri içeren kapsamlı bir müfredat sunulacaktır. Bu yönüyle program, yalnızca bireysel gelişime değil; aynı zamanda Türkiye’nin kültürel diplomasisine de katkı sunacak niteliktedir.

Programı başarıyla tamamlayan öğrenciler, Türkçe dil yeterliliklerini geliştirdikten sonra hem Anadolu Üniversitesi’nin yurt dışında sunduğu diğer programlara hem de Türkiye’deki yükseköğretim kurumlarına daha etkin şekilde katılabilecektir. Ayrıca önlisans programını tamamladıktan sonra bir lisans programına devam edebilme imkânına da sahiptirler. Bu program, yakın bölgemizden ve kardeş coğrafyalardan başlayarak nitelikli yükseköğretim hizmetlerimizi tüm dünyaya ulaştırma vizyonumuzun somut bir yansıması olarak Türk dili ve kültürünün uluslararası düzeyde tanıtılmasında stratejik bir rol üstlenecektir.

not merely as a means of communication, but within its cultural and historical context. While aiming to develop the language across four core skills reading, writing, listening, and speaking the program also incorporates rich content covering elements such as literature, art, history, geography, traditions, and customs. In this way, students are able to gain a comprehensive understanding of Turkish culture from their own countries.

The preparatory year of the program is specifically designed for students who do not yet have a sufficient command of the Turkish language. Subsequently, students will be offered a comprehensive curriculum that combines language instruction with courses in literature, history, and culture. In this respect, the program contributes not only to individual development but also to Türkiye’s cultural diplomacy.

Students who successfully complete the program, after improving their Turkish language proficiency, will be able to participate more effectively both in other programs offered abroad by Anadolu University and in higher education institutions in Türkiye. In addition, after completing the associate degree program, they will also have the opportunity to continue on to a bachelor’s degree program. Through this approach, students will gain a more profound learning experience in social terms as well, by developing an understanding of the cultural context behind the language they are acquiring.

Bu 2 yıllık program kapsamında öğrencilere hangi dersler veriliyor? Türk dilinin yanı sıra kültürel miras konularına da değiniliyor mu?

Türk Dili ve Kültürü Programı, öğrencilerin Türkçeyi dört temel beceri alanında (okuma, yazma, dinleme, konuşma) geliştirmelerini hedefleyen yoğun bir dil eğitimi ile başlıyor. Hazırlık yılı sonunda dil seviyesini yeterli düzeye getiren öğrenciler, ikinci yıldan itibaren hem dil bilgilerini pekiştiren hem de Türkiye'nin kültürel ve tarihî mirasını tanıtan dersler alıyor. Müfredatta Türkçe dil becerilerini geliştirecek temel derslerinin yanı sıra Türk edebiyatı, kültürü, tarihi, sanatı, gibi kültürel içerikli dersler yer alacak böylece öğrencilerin yalnızca dil becerilerini geliştirmekle kalmayıp aynı zamanda Türk kültürünü, sanatını, edebiyatını ve toplumsal yaşamını bütünlüklü bir biçimde tanımalarına imkân sağlamış olacaktır.

Within this 2-year program, which courses are offered to students? In addition to the Turkish language, are topics on cultural heritage also covered?

The Turkish Language and Culture Program begins with intensive language training aimed at developing students' Turkish proficiency across the four core skills (reading, writing, listening, and speaking). At the end of the preparatory year, students who have brought their language level to the required standard, starting from the second year, take courses that both reinforce their language knowledge and introduce Türkiye's cultural and historical heritage. In addition to core courses that enhance Turkish language skills, the curriculum includes culturally oriented courses such as Turkish literature, culture, history, and art. In this way, students not only improve their language abilities but also gain a comprehensive understanding of Turkish culture, art, literature, and social life.

Bu programın en önemli farkı, dil öğretimi ile kültürün tanıtımını eş zamanlı yürütmesi. Bu sayede öğrenciler, öğrendikleri dilin arkasındaki kültürel bağlamı kavrayarak sosyal anlamda da daha derinlikli bir öğrenme deneyimi yaşayacaklar.

Hedef kitlenizde hangi ülkeler veya bölgeler öne çıkıyor? Kuzey Afrika, Orta Asya gibi coğrafyalardan öğrenci çekme stratejileriniz nelerdir?

Türk Dili ve Kültürü Programı'nın hedef kitlesi oldukça geniş bir coğrafyayı kapsıyor. Son yıllarda ülkemizin kültürel ve sosyal ilişkileri geliştirme konusunda yaptığı büyük atılımlar; sanattan kültüre, sosyal alanlardan spora, diplomatik temaslardan ekonomik iş birliklerine kadar uzanan geniş bir yelpazede uluslararası alanda önemli bir etki yarattı. Buna ek olarak, Türk dizilerinin dünya çapında kazandığı geniş izleyici kitlesi, Türkçe öğrenme ve Türkiye'yi yakından tanıma isteğini daha da güçlendirdi. Bu ilgiyi akademik bir öğrenme sürecine dönüştürmek amacıyla hedef bölgelerimizi öncelikle dost ve kardeş ülkeler dışındaki, Türkçe bilmeyen veya sınırlı düzeyde bilen öğrenci kitlesinin bulunduğu coğrafyalar oluşturuyor. Balkanlar (Bosna-Hersek, Kosova, Kuzey Makedonya, Arnavutluk), Güneydoğu Asya (Endonezya, Malezya), Arap coğrafyası (Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Katar, Mısır, Tunus, Fas) ve Kuzey Afrika bu kapsamda öne çıkan bölgeler arasında yer alıyor. Ayrıca Avrupa'da ciddi bir Türk diasporası bulunuyor ve bu topluluk içinde özellikle üçüncü ve dördüncü kuşak gençler ile Türk kültürüne ilgi duyan yabancılarda Türkçe öğrenme talebi giderek artıyor. Programın uzaktan eğitim imkânı sayesinde, Avrupa'daki bu öğrenci kitlesi kendi bulundukları yerden eğitim alabiliyor ve kültürel dersleri takip edebiliyor. Böylece hem ülkemizin kültürel diplomasi, sosyal iş birliği ve uluslararası ilişkiler alanındaki çalışmalarını hem de Türk dizilerinin yarattığı etkiyi geliştirmeyi ve akademik programlarla güçlendirmeyi hedefliyoruz.

The most important distinction of this program is that it carries out language instruction and cultural introduction simultaneously. This enables students to develop a deeper and more socially enriched learning experience by comprehending the cultural framework embedded within the language they are acquiring.

Which countries or regions stand out in your target audience? What are your strategies for attracting students from geographies such as North Africa and Central Asia?

The target audience of the Turkish Language and Culture Program covers a wide geography. In recent years, our country's major initiatives in strengthening cultural and social relations—ranging from arts to culture, from social fields to sports, from diplomatic engagements to economic cooperation—have created a significant impact internationally. In addition, the global popularity of Turkish TV series has further reinforced the desire to learn Turkish and to become more familiar with Türkiye. To transform this interest into an academic learning process, our primary target regions include geographies outside our friendly and sister countries where student groups either do not speak Turkish or speak it only at a limited level. The Balkans (Bosnia and Herzegovina, Kosovo, North Macedonia, Albania), Southeast Asia (Indonesia, Malaysia), the Arab world (Saudi Arabia, United Arab Emirates, Qatar, Egypt, Tunisia, Morocco), and North Africa stand out among these regions. Moreover, there is a significant Turkish diaspora in Europe, and within this community, especially among third and fourth-generation youth as well as foreigners interested in Turkish culture, the demand for learning Turkish is steadily increasing. Thanks to the distance education opportunities of the program, this student population in Europe can pursue education and follow cultural courses from where they live. In this way, we aim to enhance both our country's efforts in cultural diplomacy, social cooperation, and international relations, and the impact generated by Turkish TV series, while reinforcing these initiatives through academic programs.

Bu doğrultuda hedef bölgelerde doğrudan tanıtım ve iş birliği faaliyetleri yürütmek stratejilerimiz arasında öncelikli yer tutuyor. Bu kapsamda uluslararası eğitim fuarlarına ve kültür etkinliklerine katılarak programın tanıtımını yapıyor, yurt dışındaki büyükelçilikler, konsolosluklar, Yunus Emre Enstitüleri ve Maarif Vakfı okulları ile iş birlikleri geliştiriyoruz. Çevrim içi tanıtım toplantıları, web seminerleri ve sosyal medya kampanyalarıyla geniş kitlelere ulaşmak için çalışıyoruz. Ayrıca hedef ülkelerdeki üniversitelerle geliştirilecek ortak projeler ile kalıcı eğitim bağları kuruyor, kültürel diplomasi kapsamında sanat, edebiyat, halk kültürü ve spor alanlarında ortak etkinlikler düzenliyoruz. Programın uzaktan eğitim avantajını öne çıkararak öğrencilerin kendi ülkelerinden ayrılmadan eğitim alabileceklerini vurguluyoruz.

In this regard, carrying out direct promotional and collaboration activities in target regions holds a primary place among our strategies. Within this framework, we promote the program by participating in international education fairs and cultural events, and we develop collaborations with embassies, consulates, Yunus Emre Institutes, and Maarif Foundation schools abroad. We also work to reach wider audiences through online promotional meetings, webinars, and social media campaigns. In addition, we establish lasting educational ties through joint projects with universities in target countries and organize collaborative events in the fields of art, literature, folk culture, and sports within the scope of cultural diplomacy. By highlighting the advantage of distance education, we emphasize that students can pursue their studies without leaving their own countries.

Uluslararası öğrencilerin programa adaptasyon sürecinde karşılaştıkları en büyük zorluklar neler? Açıköğretim avantajı zorlukları azaltıyor mu?

Uluslararası öğrencilerin programa adaptasyon sürecinde karşılaştıkları en büyük zorlukların başında, dil seviyesinin yeterli olmaması, farklı eğitim sistemlerinden gelmeleri ve doğal olarak yeni bir kültüre adepte olmakta yaşanan güçlükler yer alıyor. Örgün eğitimde öğrencilerin belirli bir yerde bulunma zorunluluğu, derslere fiziksel olarak katılma gerekliliği ve barınma, ulaşım gibi ek yaşam masrafları bulunuyor. Buna karşın Açıköğretim Fakültesi, öğrencilere kendi ülkelerinden ayrılmadan, mekân ve zaman sınırlaması olmaksızın ders materyallerine erişebilme imkânı sağlıyor. Bu alanda 40 yılı aşkın bir tecrübeye sahibiz. Zengin öğrenme malzemelerimiz, etkileşimli dijital içeriklerimiz ve ihtiyaç duydukları konularda çevrim içi kanallar aracılığıyla akademik destek alma imkânlarımız sayesinde öğrenciler, öğrenme süreçlerini kendi

What are the biggest challenges international students face in the adaptation process to the program? Does the advantage of open education help reduce these challenges?

One of the biggest challenges international students face in adapting to the program is insufficient language proficiency, differences in educational backgrounds, and naturally, the difficulties of adjusting to a new culture. In formal education, students are required to be physically present in a certain location, attend classes in person, and cover additional living expenses such as housing and transportation. In contrast, the Open Education Faculty provides students with the opportunity to access course materials without leaving their own countries, free from time and place restrictions. We have more than 40 years of experience in this field. With our rich learning resources, interactive digital content, and opportunities to receive academic support through online channels when needed, students can continue their learning

hızlarında ve yaşam koşullarına uygun biçimde sürdürebiliyor. Bu esnek yapı, adaptasyon sürecini önemli ölçüde kolaylaştırıyor. Özellikle yetişkin öğrenenler, çalışma hayatı devam edenler, ailevi sorumlulukları bulunan öğrenciler için bu yapı, eğitimlerini yarıda bırakmadan sürdürebilmeleri açısından önemli birçok avantaj sağlıyor.

Programa yönelik yurtdışı üniversiteler veya kurumlarla (Yunus Emre Enstitüsü, TDK, UNESCO vb.) ortak çalışmalar veya protokoller mevcut mu? Son dönemde böyle bir girişim oldu mu?

Türk Dili ve Kültürü Programı kapsamında, yurt dışındaki Yunus Emre Enstitüleri ve Türkiye Maarif Vakfı gibi yıllardır etkin şekilde faaliyet gösteren güçlü kurumlarımızla iş birlikleri yürütüyoruz. Bunun yanı sıra, farklı ülkelerde faaliyet gösteren kültür derneklerimiz, sivil toplum kuruluşlarımız ve diasporamızın yerel temsilcilikleri de programın tanıtımı ve uygulanmasında önemli rol üstleniyor. Anadolu Üniversitesi olarak biz de 50 ülkede faaliyet gösteriyor ve yıllardır edindiğimiz önemli uluslararası deneyimlerden yararlanıyoruz. Bu geniş küresel ağ, hem programımızın daha fazla öğrenciye ulaşmasını hem de öğrencilerin dil öğrenme süreçlerini kültürel etkinliklerle desteklememizi sağlıyor. Ortaklaşa düzenlenen kültür günleri, akademik seminerler, edebiyat buluşmaları, sanat etkinlikleri ve halk dansları gösterileri ile öğrencilerin Türk kültürünü bütün yönleriyle tanıma imkânlarını artırıyor. Ayrıca Türk Dil Kurumu (TDK) ile Türkçe öğretimi standartlarının güçlendirilmesine yönelik çalışmalarımız mevcut ve UNESCO ile kültürel mirasın tanıtımı ve korunmasına yönelik ortak proje geliştirme noktasında da çalışmalarımız var. Bu iş birlikleri, hem programın akademik kalitesini hem de Türkiye'nin kültürel diplomasi gücünü uluslararası arenada daha görünür hale getiriyor.

processes at their own pace and in line with their living conditions. This flexible structure significantly facilitates the adaptation process. In particular, for adult learners, working professionals, and students with family responsibilities, it offers many advantages that allow them to continue their education without interruption.

Are there any joint initiatives or protocols with foreign universities or institutions (such as the Yunus Emre Institute, TDK, UNESCO, etc.) regarding the program? Has there been such an initiative recently?

Within the scope of the Turkish Language and Culture Program, we carry out collaborations with strong institutions such as the Yunus Emre Institutes and the Türkiye Maarif Foundation, which have been actively operating abroad for many years. In addition, our cultural associations, NGOs, and diaspora representatives in different countries also play an important role in the promotion and implementation of the program. As Anadolu University, we operate in 50 countries and benefit from the significant international experience we have accumulated over the years. This extensive global network enables our program to reach more students and allows us to support their language-learning processes with cultural activities. Jointly organized culture days, academic seminars, literature gatherings, art events, and folk dance performances increase opportunities for students to get to know Turkish culture in all its dimensions. Additionally, we have ongoing initiatives with the Turkish Language Association (TDK) aimed at strengthening the standards of Turkish language instruction, and we are also collaborating with UNESCO on joint projects focused on the promotion and preservation of cultural heritage. These collaborations enhance both the academic quality of the program and the visibility of Türkiye's cultural diplomacy power on the international stage.

Rektör olarak uluslararasılaşma sürecine katkıda bulunmak adına özellikle öncelik verdiğiniz farklı bir proje veya girişim var mı?

Ben Üniversitemizin uluslararasılaşma sürecine katkı sağlayacak girişimleri, bilimsel üretim, uluslararası eğitim ve kültür diplomasisi eksenlerinde bütüncül bir yaklaşımla ele alıyorum. Bilimsel boyutta, uluslararası yayınevimizi faaliyete geçirerek akademisyenlerimizin nitelikli yayınlarının küresel ölçekte görünürlüğünü artırmayı, özel çağrılı projeler, uluslararası proje destek mekanizmaları ve ortak araştırma ağları aracılığıyla akademik iş birliklerini güçlendirmeyi hedefliyoruz. Bu çerçevede, uluslararası düzeyde etki değeri yüksek bilimsel çıktılar üretmeyi, Üniversitemizin küresel akademik prestijini pekiştiren temel unsurlardan biri olarak görüyorum.

Eğitim boyutunda, Study in Eskişehir girişimi aracılığıyla şehrimizi ve Üniversitemizi uluslararası öğrenciler açısından cazip bir merkez haline getirmeyi sürdürüyoruz. Bunun yanı sıra, yurt dışında yaşayan mezunlarımızı sürece dâhil eden Mezun Mentörlük Ağı ile öğrencilerimizin hem akademik gelişimlerine hem de mesleki yönelimlerine doğrudan katkı sağlıyoruz. Uluslararası öğrencilerimizi, geldikleri ülkenin doğal elçileri olarak görüyoruz. Örneğin, Bosna-Hersek'ten gelen bir öğrencinin hem ana dili hem de kültürel birikimi sayesinde, bölgemizde faaliyet gösteren ve o ülke ile ticari ilişkiler kurmak isteyen firmalarla köprü rolü üstlenmesini sağlıyoruz. Bu çerçevede, staj programları, sektör buluşmaları ve ortak projeler aracılığıyla, öğrencilerimizin hem kendi kariyer gelişimlerine hem de iki ülke arasındaki ekonomik ve kültürel ilişkilerin güçlenmesine katkı sunmalarını hedefliyoruz. Kültür diplomasisi alanında ise Güzel Sanatlar Fakültemiz, Devlet Konservatuvarımız, Tiyatro Anadolu ve Halkbilim Merkezimiz başta olmak üzere sanat ve kültür üretiminde öncü birimlerimizle, ulusal ve uluslararası düzeyde

As Rector, is there a particular project or initiative that you especially prioritize in order to contribute to the internationalization process?

I approach the initiatives that will contribute to the internationalization process of our University with a holistic perspective, centered on scientific production, international education, and cultural diplomacy. On the scientific front, we aim to increase the global visibility of our academics' qualified publications by launching our international publishing house, and to strengthen academic collaborations through specially invited projects, international project support mechanisms, and joint research networks. In this context, I regard producing high-impact scientific outputs at the international level as one of the fundamental elements that reinforce our University's global academic prestige.

In the field of education, through the Study in Eskişehir initiative, we continue to make our city and our University an attractive hub for international students. In addition, with the Alumni Mentorship Network, which involves our graduates living abroad in the process, we directly contribute to both the academic development and professional orientation of our students. We see our international students as natural ambassadors of their countries. For example, a student coming from Bosnia and Herzegovina, thanks to both their native language and cultural background, can play a bridging role with companies operating in our region that seek to establish trade relations with that country. Within this framework, through internship programs, sectoral meetings, and joint projects, we aim for our students to contribute both to their own career development and to the strengthening of economic and cultural relations between the two countries. In the field of cultural diplomacy, we conduct cultural interaction projects at both national and international levels through our leading units in arts and culture production, primarily including our Faculty of

kültürel etkileşim projeleri yürütüyoruz. Konserlerden tiyatro oyunlarına, halk dansları gösterilerinden sergilere uzanan geniş bir yelpazede gerçekleştirdiğimiz etkinlikleri, turneler ve iş birlikleri aracılığıyla yurt dışına taşıyarak kültürümüzün küresel ölçekte tanınırlığını ve etkisini artırıyoruz. Bu yaklaşım, kültürü, toplumlar arasında karşılıklı anlayış, ortak değerler ve sürdürülebilir iş birliği ortamı yaratan stratejik bir alan olarak ele almakta ve hem ülkemizin hem de Üniversitemizin kültürel düzlemde uluslararası görünürlüğünü ve etki alanını geliştirmeyi ve genişletmeyi hedeflemektedir.

Fine Arts, State Conservatory, Tiyatro Anadolu, and Folklore Research Center. We bring a wide range of events, from concerts to theater plays, from folk dance performances to exhibitions, abroad through tours and collaborations, thereby increasing the recognition and influence of our culture on a global scale. This approach treats culture as a strategic field that fosters mutual understanding, shared values, and sustainable cooperation among societies. It aims to enhance and expand the international visibility and influence of both our country and our University on the cultural stage.

İKİ DEMOKRASİ, ORTAK UFUK: TÜRKİYE VE ENDONEZYA'NIN KÜRESEL VİZYONU

Prof. Dr. Talip KÜÇÜKCAN
T.C. Cakarta Büyükelçisi

Küresel dengelerin yeniden tanımlandığı, jeopolitik rekabetin yeni alanlara yayıldığı bir dönemde; Asya-Pasifik, ekonomik dinamizmi ve stratejik konumuyla dünya siyasetinin yükselen merkezlerinden biri haline geliyor. Bu bağlamda, Türkiye ile Endonezya arasındaki ilişkiler, yalnızca iki ülke arasındaki ikili iş birliklerinden ibaret değil; aynı zamanda İslam Dünyası'nın dayanışma kapasitesini, bölgesel istikrar vizyonunu ve küresel barışa katkı iradesini yansıtan önemli bir model sunuyor.

Türkiye'nin Endonezya nezdindeki en üst düzey diplomatik temsilcisi olan değerli Büyükelçimiz, Prof. Dr. Talip KÜÇÜKCAN, akademik birikimini, uluslararası ilişkiler tecrübesini ve stratejik perspektifini, iki ülke arasındaki ilişkilerin geleceğine yön veren bir vizyonla buluşturuyor. Kendisiyle gerçekleştirdiğimiz bu özel röportajda; Türkiye-Endonezya ilişkilerinin çok boyutlu gelişiminden, Asya-Pasifik'in değişen jeopolitik manzarasına; İslam İşbirliği Teşkilatı çerçevesinde ortak diplomatik adımlardan, sürdürülebilir kalkınma ve bölgesel iş birliğine uzanan stratejik başlıkları ele alıyoruz.

Bu söyleşide, yalnızca iki ülke arasındaki dostluğun mevcut durumunu değil, aynı zamanda küresel diplomaside yükselen yeni güç odaklarının şekillendirdiği çok kutuplu geleceği de mercek altına alıyoruz...

TWO DEMOCRACIES, A SHARED HORIZON: TÜRKİYE AND INDONESIA'S GLOBAL VISION

Prof. Dr. Talip KÜÇÜKCAN
Ambassador of the Republic of Türkiye to
Jakarta

In an era when global balances are being redefined and geopolitical competition is extending into new spheres, the Asia-Pacific has emerged as one of the rising centers of world politics with its economic dynamism and strategic position. In this context, the relations between Türkiye and Indonesia transcend the boundaries of bilateral cooperation, offering a significant model that reflects the solidarity capacity of the Islamic world, a vision for regional stability, and a determination to contribute to global peace.

Our esteemed Ambassador, Prof. Dr. Talip KÜÇÜKCAN, the highest-level diplomatic representative of Türkiye in Indonesia, brings together his academic expertise, international relations experience, and strategic perspective with a forward-looking vision that shapes the future of relations between the two countries. In this exclusive interview, we address strategic themes ranging from the multidimensional development of Türkiye-Indonesia relations and the evolving geopolitical landscape of the Asia-Pacific, to joint diplomatic initiatives within the framework of the Organization of Islamic Cooperation, as well as sustainable development and regional cooperation.

In this interview, we not only examine the current state of friendship between the two countries but also shed light on the multipolar future shaped by the emerging power centers in global diplomacy...

Türkiye ve Endonezya gibi iki büyük Müslüman ülkenin küresel ölçekte artan iş birliği bağlamında; sizce bu dostluk sadece iki ülke halkı arasında değil, aynı zamanda İslam dünyasında da nasıl bir dayanışma modeli oluşturabilir?

Türkiye ve Endonezya bulundukları coğrafi ve jeostratejik konumları, sahip oldukları kaynaklar ve kabiliyetler, ekonomik büyüklükleri, artan nüfusları ve mevcut statükoya karşı dünya sisteminde reform talepleri ile iki ülke sınırlarını aşan bir etkileşim ve dayanışma modeli oluşturmaktadır. Türkiye Avrupa ve Asya arasında bir köprü, Ortadoğu, Afrika, Balkanlar ve Avrasya'nın kesişme noktasında bir ülke olarak geniş bir nüfuz alanına sahipken, Endonezya da dünyanın nüfus olarak en büyük İslam ülkesi ve ASEAN (Güneydoğu Asya Uluslar Birliği) bölgesinin en güçlü ekonomik ve askeri gücü olarak oldukça geniş bir alanda etki oluşturabilen bir ülkedir. Her iki ülkenin küresel sorunların çözümüne ilişkin yaklaşımları da büyük oranda örtüşmektedir. Bütün bunlar iki ülke arasında son dönemde zirveye ulaşan olumlu diplomatik ilişkilerin geniş bir dayanışma ağına öncülük edebileceğine işaret etmektedir.

Eğitim diplomasisi son yıllarda ülkeler arası ilişkilerin yumuşak gücü olarak öne çıkıyor. Türkiye ve Endonezya arasında üniversiteler, akademisyenler ve öğrenci değişim programları ne gibi fırsatlar sunuyor? Bu alanda daha güçlü iş birlikleri için neler yapılabilir?

Eğitim diplomasisi küresel ölçekte önem kazanan bir olgu. Dünya'da 2024 itibarıyla 6.3 milyon uluslararası öğrencinin 350 milyar dolarlık bir ekonomiye tekabül ettiği kayıtlara geçmiş durumda. Uluslararası öğrencilerin sayısı ve ekonomik getirisi giderek artıyor. Türkiye'de hali hazırda 330 bin yabancı öğrenci var.

In the context of the growing cooperation on a global scale between two major Muslim countries such as Türkiye and Indonesia, how do you think this friendship can serve as a model of solidarity not only between the peoples of the two nations but also within the broader Islamic world?

With their geographical and geostrategic positions, abundant resources and capabilities, economic weight, growing influence, and shared demands for reform of the prevailing global order, Türkiye and Indonesia are building a model of interaction and solidarity that extends well beyond their national borders. Türkiye, as a bridge between Europe and Asia and a country located at the intersection of the Middle East, Africa, the Balkans, and Eurasia, possesses a broad sphere of influence. Indonesia, meanwhile, as the world's most populous Muslim-majority country and the leading economic and military power of ASEAN (the Association of Southeast Asian Nations), wields considerable influence across a vast region. Moreover, both countries' approaches to addressing global challenges largely converge. Taken together, these dynamics suggest that the positive diplomatic relations, which have recently reached a peak, hold the potential to lead a wider network of solidarity between the two nations.

In recent years, education diplomacy has emerged as a key instrument of soft power in international relations. What opportunities do universities, academic exchanges, and student mobility programs between Türkiye and Indonesia offer? In your view, what further steps can be taken to foster stronger cooperation in this field?

Education diplomacy has become a phenomenon of growing significance on a global scale. As of 2024, records show that 6.3 million international students worldwide correspond to an economy worth 350 billion dollars. Both the number of international students and the economic value they generate continue to rise steadily. Currently, Türkiye hosts 330,000 international students.

Bu öğrenciler arasında 5500 Endonezyalı öğrenci mevcut olup üniversitelerimiz arasındaki etkileşim arttıkça bu sayı daha da artacak ve böylece iki ülke arasındaki yakınlaşma da hızlanacaktır. Gerek Yurtdışı Türkler ve Akrabalar Başkanlığı (YTB) ve farklı vakıflarımızın bursları ile gerekse kendi imkânları ile ülkemize gelen Endonezyalı öğrenciler ve akademik değişim programları ile Türkiye'yi ziyaret eden akademisyenler önemli bir köprü vazifesi görüyor. Biz de Büyükelçilik görevine başladığımız andan itibaren üniversitelerimiz arasındaki iş birliği imkânlarını artırmak için girişimde bulunmaya başladık. Girişimlerimiz ile Türkiye Maarif Vakfı, Endonezya Üniversitesi bünyesinde bir Türkiye Çalışmaları Merkezi kurdu. Yunus Emre Enstitüsü de farklı üniversitelerde Türkçe öğretimine başladı.

Bu noktada unutulmaması gereken bir konu da üniversiteler aracılığıyla iki ülke arasında kurulan ve gelişen bilimsel ve teknolojik araştırma alanlarında kurulan işbirlikleridir. Son olarak Türkiye mezunlarının iki ülke ilişkilerine katkılarının da artık belirginleşmeye başladığını ifade etmek gerek. Bütün boyutları ile incelendiğinde YTB'nin Endonezya'ya tahsis ettiği burs sayısının artırılmasında fayda olduğunu da sözlerime eklemek isterim.

Kültür ve sanatın evrensel diliyle, Türkiye ve Endonezya arasında halklar arası yakınlaşmanın artması sizce nasıl sağlanabilir? Ortak miras, gelenek ve kültürel çeşitlilik üzerinden geliştirilebilecek projeler hakkında ne düşünüyorsunuz?

Türkiye ve Endonezya arasındaki ilişkilerin 16. Yüzyıla uzanan köklü bir tarihi var. Osmanlı İmparatorluğu ve Açe Sultanlığı arasında yüzyıllar önce kurulan ilişki nesilden nesile

Among these students, there are 5,500 Indonesians, and as the interaction between our universities continues to grow, this number is expected to rise further, thereby accelerating the rapprochement between the two countries. Indonesian students who come to Türkiye either through scholarships provided by the Presidency for Turks Abroad and Related Communities (YTB) and various foundations, or through their own means, along with academics visiting Türkiye through exchange programs, serve as an important bridge. From the very beginning of my tenure as Ambassador, we have taken initiatives to enhance cooperation opportunities between our universities. Through these efforts, the Türkiye Maarif Foundation has established a Türkiye Studies Center within the University of Indonesia, while the Yunus Emre Institute has also launched Turkish language programs at various universities.

At this point, it is also important to emphasize the collaborations established and developed in the fields of scientific and technological research through universities. Furthermore, it should be noted that the contributions of Türkiye's alumni to bilateral relations have now begun to emerge more visibly. Considering all these dimensions, I would also like to add that increasing the number of scholarships allocated by YTB to Indonesia would be highly beneficial.

In your view, how can closer people-to-people ties between Türkiye and Indonesia be fostered through the universal language of culture and the arts? What are your thoughts on potential projects that could be developed around shared heritage, traditions, and cultural diversity?

The relations between Türkiye and Indonesia date back to the 16th century. The ties established centuries ago between the Ottoman Empire and the Sultanate of Aceh have been passed down from

aktarılarak bugüne kadar gelmiş ve toplumsal hafızada canlı kalmış. Bu yıl ikili ilişkilerin, yani iki ülke arasında kurulan diplomatik ilişkilerin 75. Yılı'nı kutluyoruz. Kültür ve sanat hem bu kutlamalarda hem de ikili ilişkilerin gelişmesinde önemi bir zenginlik. Örneğin bu amaçla bir dizi sergiler düzenledik. Bugün Cakarta Tekstil Müzesi olarak işlev görev bina Osmanlı Devleti'nin ilk Fahri Konsolosluğu'nun ikamet ve ofisi olarak kullanılmış. Müze idaresi ile

generation to generation, remaining vivid in the collective memory. This year, we celebrate the 75th anniversary of the establishment of diplomatic relations between the two countries. Culture and the arts represent a vital richness, both in these celebrations and in the broader development of bilateral ties. For instance, with this purpose in mind, we have organized a series of exhibitions. The building that today serves as the Jakarta Textile Museum once functioned as the residence and office of the Ottoman Empire's first Honorary Consul.

konusarak bu binanın girişine mermer bir plaket yerleştirmek istediğimizi söyledik. Sağ olsunlar kabul ettiler. Yakında bu tarihi gerçeği, daha doğrusu ilişkilerimizin tarihi derinliğini bütün ziyaretçilere hatırlatacak bir plaketi Cakarta Tekstil Müzesi'nin girişine koyacağız.

Endonezya'da Türk dizileri en çok izlenen diziler arasında. Bu durum kültürel diplomasimiz açısından bir hayli önemli. Edindiğimiz izlenime göre bazı dizilerimizin bazı bölümlerinin Endonezya'da çekilmesi halinde Türk dizilerine olan ilgiyi bu ülkede kat kat artırabilir. Endonezya Kültür Bakan Sayın Fadli Zon Türkiye'ye özel önem veren ve yakınlık duyan bir kültür insanı ve siyasetçi. İki ülke arasında yakın zamanda kültürel işbirliği anlaşması imzalandı. Aynı zamanda bakanlarımız arasında yapılan görüşmelerde ortak bir film projesinin hayata geçirilmesi prensip olarak kabul edildi. Şimdi bu projenin detayları hakkında ilgili kurumlarımız arasında görüşmelerin başlamasını bekliyoruz.

Türkiye'nin "Yeniden Asya" açılımı ile Endonezya'nın "Global Maritime Fulcrum" stratejisi arasında nasıl bir

In consultation with the museum administration, we expressed our wish to place a marble plaque at the entrance of the building, and they kindly accepted. Very soon, a plaque will be installed at the entrance of the Jakarta Textile Museum to remind all visitors of this historical fact indeed, of the profound historical depth of our relations.

Turkish TV series are among the most watched in Indonesia, which is highly significant in terms of our cultural diplomacy. Based on our observations, filming certain episodes of these series in Indonesia could further multiply the local interest in Turkish productions. Indonesia's Minister of Culture, Mr. Fadli Zon, is both a cultural figure and a politician who attaches special importance to and feels a strong affinity with Türkiye. A cultural cooperation agreement has recently been signed between the two countries. Moreover, during meetings between our ministers, it was agreed in principle to launch a joint film project. We are now awaiting the commencement of discussions between the relevant institutions regarding the details of this project.

How can a synergy be established between Türkiye's "Asia Anew" initiative and Indonesia's "Global Maritime Fulcrum"

sinerji kurulabilir? İki ülkenin bu vizyonları, bölgesel barışa ve kalkınmaya nasıl katkı sunabilir?

Endonezya dünyanın en büyük takım-ada ülkesi ve deniz sınırları çok geniş olan bir ülke. Türkiye'nin Mavi Vatan politikasına benzer bir politikayı Küresel Deniz Eksen (Poros Maritime Dünya) politikasını Endonezya dış politikasının merkezine koydu. Gerek deniz sınırlarının güvenliği gerekse balıkçılık gelirleri başta denizden elde edilen ekonomik gelirlerin korunmasını amaçlayan bu politika Endonezya'nın Hint-Pasifik bölgesindeki faaliyetlerini daha görünür hale getirdi. Küresel Deniz Eksen yaklaşımı ana hatlarıyla Endonezya'nın rekabetin hızla arttığı Hint-Pasifik bölgesinde deniz ticaretine daha fazla odaklanmayı, mevcut limanların modernizasyonu ve yeni liman inşaatları ile deniz sularında güvenlik, ulaşım ve ticaret alt yapısının güçlendirilmesini içeriyor. Tabi ki bu yaklaşımdan başlıca beklenti ülkenin ekonomik kalkınmasına ve savunmasına katkıda bulunması, ülke çıkarlarının korunmasında deniz odak hale gelmesi.

Türkiye'nin "Yeniden Asya" açılımı Endonezya'yı da kapsayan geniş açılı bir yaklaşım olarak ortaya çıktı. Mavi Vatan yaklaşımı ve Türkiye'nin denizcilik alanında yaptığı askeri, ticari ve enerji arama-tarama gibi yatırımlar ile Endonezya'nın Küresel Deniz Eksen yaklaşımı arasında örtüşmeler mevcut. Her iki ülke denizcilik alanındaki ilişkilerini sahip oldukları imkan ve kabiliyetleri birbirine destek olacak şekilde sürdürüyor. Orta ve uzun vadede Yeniden Asya girişimi denizcilik alanında da işbirliklerinin zeminini güçlendirme potansiyeline sahip olup her iki ülkenin denizdeki işbirlikleri bölgesel ve küresel barış ve

strategy? In what ways can these visions of the two countries contribute to regional peace and development?

Indonesia, as the world's largest archipelagic state with vast maritime boundaries, has placed its "Global Maritime Fulcrum" (Poros Maritim Dunia) policy at the core of its foreign strategy, a vision comparable to Türkiye's "Blue Homeland" doctrine. This policy, aimed at safeguarding maritime borders and securing economic resources particularly revenues from fisheries has made Indonesia's presence in the Indo-Pacific more visible. In broad terms, the Global Maritime Fulcrum approach emphasizes a stronger focus on maritime trade in the increasingly competitive Indo-Pacific region, the modernization of existing ports and the construction of new ones, as well as the strengthening of maritime security, transportation, and trade infrastructure. The primary expectation from this strategy is to contribute to Indonesia's economic development and defense, placing the sea at the center of the country's national interests.

Türkiye's "Asia Anew" initiative, designed as a broad-based opening that also encompasses Indonesia, aligns with this perspective. The overlaps between Türkiye's "Blue Homeland" vision—along with its military, commercial, and energy exploration investments in the maritime domain—and Indonesia's Global Maritime Fulcrum strategy are striking. Both countries continue to pursue their maritime cooperation in ways that complement their respective capacities and capabilities. In the medium and long term, the Asia Anew initiative holds the potential to further strengthen the foundations of cooperation in maritime affairs, enabling the two countries' joint efforts at sea to make even greater contributions to

istikrara katkısını daha da artırabilir.

regional and global peace and stability.

Endonezya, ASEAN içerisinde önemli bir lider ülke konumunda. Türkiye'nin ASEAN ile ilişkilerinde Endonezya'nın rolünü nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu çerçevede, çok taraflı diplomasi alanında hangi fırsatlar öne çıkıyor?

Endonezya ASEAN ülkeleri arasında en büyük nüfus, ekonomi ve etkiye sahip olan ülke konumunda. ASEAN Genel Sekreterliği de Cakarta'da olduğu için ASEAN ile diplomatik ilişkilerde ev sahibi ülke olarak Endonezya'nın hissedilebilir bir ağırlığı var. Hali hazırda Türkiye ASEAN ile Sektörel

Indonesia holds a prominent leadership position within ASEAN. How do you assess Indonesia's role in Türkiye's relations with ASEAN? In this context, what opportunities stand out in the field of multilateral diplomacy?

Indonesia holds the position of being the ASEAN country with the largest population, economy, and influence. As the host country of the ASEAN Secretariat in Jakarta, Indonesia carries significant weight in diplomatic relations with ASEAN. At present, Türkiye maintains its relations with ASEAN as

Diyalog Ortağı olarak ilişkilerini sürdürüyor. Diyalog Ortaklığı için de başvurumuzu yaptık. ASEAN üyesi 10 ülkenin daimi temsilcilerinin tümü ile yüze yüze görüşmeler gerçekleştirerek desteklerini talep ettik. Dönem Başkanı Malezya ve ASEAN'a ev sahipliği yapan Endonezya daimi temsilcileri tam desteklerini ifade ettiler. ASEAN üyesi diğer sekiz ülke daimi temsilcileri de Türkiye'nin Diyalog Ortaklığı başvurusunu desteklediklerini belirtti.

Kuşkusuz Endonezya'nın bu yönde bir irade beyanında bulunması bizim için oldukça değerli. Türkiye'nin ASEAN ile angajmanı sadece diplomatik açıdan değil alım gücü gittikçe artan 700 milyona yaklaşan nüfusu ile üye ülkelerle ekonomik ilişkilerimizin gelişmesi açısından da önemli. Bu istikamette ilerlemeye devam ediyoruz.

Ticaret ve yatırımlar iki ülke arasındaki ilişkilerin lokomotifidir. Türkiye ile Endonezya arasında serbest ticaret anlaşmalarının geliştirilmesi ve iş dünyası arasında köprülerin kurulması konusunda ne gibi somut adımlar atılıyor? Endonezya'da görev yapan bir büyükelçi olarak, Türk iş insanlarına ve girişimcilere bu büyük pazarda ne tür fırsatlar ve avantajlar önerirsiniz? Özellikle dijitalleşme, yeşil dönüşüm ve sürdürülebilirlik alanlarında potansiyel nedir?

Türkiye ve Endonezya arasındaki karşılıklı ticaret hacmi 3 milyar dolar civarında olup iki ülke liderinin hedef olarak belirlediği 10 milyar doların gerisinde seyrediyor. Ancak son bir-iki yıl içinde savunma sanayi ürünlerine olan ilgi ve talepten dolayı ticaret hacminde büyük bir sıçramanın eşiğindeyiz. Türkiye ve Endonezya arasında serbest ticaret anlaşması olmadığı için doğal olarak bu durum iki ülke arasındaki ticaret hacmine de yansıyor.

a Sectoral Dialogue Partner, and we have also submitted our application for Dialogue Partnership. We conducted face-to-face meetings with the permanent representatives of all ten ASEAN member states to seek their support. Both Malaysia, as the Chair, and Indonesia, as the host country of ASEAN, expressed their full support. The permanent representatives of the other eight member states also indicated their endorsement of Türkiye's application for Dialogue Partnership.

Undoubtedly, Indonesia's expression of commitment in this regard is of great value to us. Türkiye's engagement with ASEAN is important not only from a diplomatic perspective but also in terms of strengthening our economic relations with its population of nearly 700 million, whose purchasing power is steadily increasing. We continue to advance in this direction.

Trade and investment serve as the driving force of relations between the two countries. What concrete steps are being taken to advance free trade agreements between Türkiye and Indonesia and to build bridges among business communities? As an ambassador serving in Indonesia, what opportunities and advantages would you recommend to Turkish businesspeople and entrepreneurs in this vast market? In particular, what potential do you see in the fields of digitalization, green transformation, and sustainability?

The bilateral trade volume between Türkiye and Indonesia is currently around 3 billion dollars, falling short of the 10 billion dollar target set by the leaders of the two countries. However, in the past year or two, the growing interest in and demand for defense industry products has brought us to the threshold of a significant leap in trade volume. The absence of a free trade agreement between Türkiye and Indonesia naturally affects the scale of bilateral trade,

Serbest ticaret anlaşması olan ülkeler ile ticaretimiz çok daha fazla. Ancak bu durumu bir engel olarak görmek yerine nasıl çözüm üretebiliriz diye düşünüyoruz.

Endonezya tarafına tercihli ticaret anlaşması imzalanmasını teklif ettik ve kabul gören bu teklif üzerinde ilk istişari görüşmeler yapıldı. Umarız kısa zamanda üzerinde karşılıklı mutabakata varılacak ürünleri içeren bir tercihli ticaret anlaşması imzalanabilir. Bunun önünde bir engel görünmüyor şimdilik. Ayrıca ticari etkileşimi artırmak için bir taraftan ilgili bakanlıklar düzeyinde bir taraftan da DEİK ve Türkiye İhracatçılar Birliği (TİM) gibi şemsiye kuruluşlarımız ile Endonezya'daki muhataplarını bir araya getiriyoruz. Üreticilerimizin Endonezya'daki fuarlara katılımını teşvik ediyoruz.

Endonezya her yıl %5 büyüyen ekonomisi ile yatırımcılar için önemli bir cazibe merkezi. Her iki ülkenin de güçlü sektörlerde karşılıklı yatırımını teşvik ediyoruz. Örneğin Endonezya Yatırım Bakanı ile yaptığımız görüşmede 900 milyar dolarlık mal varlığına sahip olan ve yeni kurulan Danantara Yatırım Fonu'nu savunma, ulaşım, turizm, gıda, enerji ve sağlık sektörlerinde

as our trade with countries that do have such agreements is considerably higher. Nevertheless, rather than perceiving this as an obstacle, we are focused on exploring ways to generate solutions. We proposed to the Indonesian side the signing of a Preferential Trade Agreement, and this proposal was welcomed, with the first round of exploratory consultations already held. We hope that in the near future such an agreement, covering products to be mutually agreed upon, can be concluded, as there currently appear to be no obstacles in this regard. In addition, to enhance commercial interaction, we are bringing together Indonesian counterparts both at the ministerial level and through our umbrella organizations such as the Foreign Economic Relations Board (DEİK) and the Turkish Exporters Assembly (TİM). We are also encouraging our producers to participate in trade fairs held in Indonesia.

With its economy growing at an annual rate of 5 percent, Indonesia is an important attraction point for investors. We are encouraging mutual investments in strong sectors from both countries. For example, during our meeting with the Indonesian Minister of Investment, we invited the newly established Danantara Investment Fund holding assets worth 900 billion dollars to consider investing in Türkiye in sectors

Türkiye'de yatırım yapmaya davet ettik. Önümüzdeki günlerde bu yöndeki görüşmelerimizi derinleştireceğiz. Diğer yandan Türkiye'den yatırımcılar için Endonezya'daki fırsatlar hakkında düzenli olarak ilgili kurumlarımızı bilgilendirerek kendi paydaşlarına aktarmalarını istiyoruz.

İki ülkenin genç nüfusu oldukça dinamik ve üretken. Gençlerimizin birbirini daha yakından tanıması ve ortak projelerde yer alması adına büyükelçiliğinizce desteklenen veya planlanan çalışmalar var mı?

such as defense, transportation, tourism, food, energy, and health. In the coming days, we will continue to deepen our discussions in this direction. At the same time, we regularly provide information to our relevant institutions in Türkiye regarding investment opportunities in Indonesia, asking them to share these insights with their stakeholders.

The young populations of both countries are highly dynamic and productive. Are there any initiatives supported or planned by your embassy to enable our youth to get to know each other more closely and to take part in joint projects?

Endonezya 280 milyonluk bir nüfusa sahip. Nüfusun %52'si otuz yaş ve altında. Üretkenlik yaşında olan büyük bir nüfusa sahip olup bu noktada kritik olan söz konusu nüfusun üretime katılacak ölçüde nitelikli eğitim alması. Türkiye olarak elbette sağladığımız ve sağlayacağımız burslar ile gençlerin eğitime katkı vermeye çalışıyoruz. Türk gençleri ile etkileşimlerini artırmak için de Yunus Emre Enstitüsü ve sivil toplum kuruluşları kanalıyla Endonezyalı gençleri Türkiye'de ağırlıyoruz. Zaten hali hazırda Türk üniversitelerinde okuyan 5500 Endonezyalı öğrenci kendi Türk akranları ile etkileşim halinde. Bunu rektörlerimizin girişimleri ile daha da artırmak mümkün. Üniversitelerimiz sadece Endonezyalı öğrencileri değil sayıları 330 bini aşan uluslararası öğrencileri Türk akranları ve aileleri ile bir araya getirecek projeleri hayata geçirebilseler kültürel ve insani etkileşim çok daha derin izler bırakır.

Endonezya'nın baharatlı ve aromatik yemekleri ile Türk mutfağının çeşitliliği arasında birçok benzerlik ve zenginlik göze çarpıyor. Bu iki mutfak buluşabileceği bir diplomatik lezzet projesi tasarlansa, sizce hangi tatlar bu diyaloga öncülük edebilir?

Biz her yıl Büyükelçilik olarak Endonezya'da Türk yemeklerini, kahve kültürümüzü ve kahvaltı geleneğimizi tanıtmak için özel programlar yapıyoruz. Bunun için zaman zaman Türkiye'de tanınan şeflerimizi davet ederek yemek, tatlı ve içecek çeşitlerimizi sunuyoruz. Örneğin 2025 yılında Şef Recep İncecik Cakarta'ya gelerek çok özel sunumlar yaptı. Tadımda bulunan yetkililer, sanatçılar, medya mensupları ve gastronomi uzmanları hayranlıklarını ifade ettiler.

Şef Recep İncecik ayrıca bir gastronomi okulunda şef adaylarına geleneksel yemeklerimizi ve sıfır atık konseptini

Indonesia has a population of 280 million, 52 percent of whom are under the age of thirty. This means a very large portion of the population is in its most productive years, making it critical that they receive quality education sufficient to enable their participation in production. As Türkiye, we are striving to contribute to the education of youth through the scholarships we provide and will continue to provide. To increase their interaction with Turkish youth, we also host Indonesian students in Türkiye through the Yunus Emre Institute and civil society organizations. At present, the 5,500 Indonesian students studying at Turkish universities are already interacting with their Turkish peers. This can be further strengthened through the initiatives of our rectors. If our universities could implement projects that bring not only Indonesian students but also the more than 330,000 international students together with their Turkish peers and families, the resulting cultural and human interaction would leave a much deeper impact.

Indonesia's spicy and aromatic cuisine and the rich diversity of Turkish gastronomy share many similarities and complementarities. If a diplomatic gastronomy project were to be designed to bring these two culinary traditions together, which flavors do you think could take the lead in this dialogue?

Every year, as the Embassy, we organize special programs in Indonesia to introduce Turkish cuisine, our coffee culture, and breakfast traditions. For this purpose, we occasionally invite well-known chefs from Türkiye to present a variety of dishes, desserts, and beverages. For example, in 2025 Chef Recep İncecik came to Jakarta and delivered outstanding presentations. Officials, artists, media representatives, and gastronomy experts who attended the tastings expressed their admiration.

Chef Recep İncecik also gave a lecture at a culinary school, teaching aspiring chefs about our traditional dishes while placing special

merkeze alan bir ders verdi. Ayrıca Sea Today TV canlı yayınına katılarak Türk yemekleri yaptı ve ikram etti. Büyükelçilik olarak ayrıca Ramazan'da Endonezya Kültür Bakanı Sayın Fad Zon ve ekibini geleneksel Türk iftarına davet ettik. Dünyada ilk kez bir bakan düzeyinde Yunus Emre Enstitüsü'ne ziyaret gerçekleşti, tertiplediğimiz iftar programına bir bakan teşrif etti. Bakan Fadli Zon iftarda ayrıca çok etkileyici bir canlı sema gösterisi izledi. Türk mutfaklarının geleneksel ürünleri en üst düzeyde Endonezya ile buluştu.

Endonezya da çok zengin bir mutfak kültürüne sahip. Binlerce adadan oluşan ülkede, her yörenin ayrı yemekleri ile zenginleşmiş bir gastronomi kültürü var. Elbette Endonezya'nın bir baharat ülke oluşu geçmişte olduğu gibi bugün de dünyanın dikkatini buraya çekiyor. Pirinç ve zengin baharat Endonezya mutfaklarının olmazsa olmazları. Her iki ülkenin yiyecek ve içecek kültüründeki zenginliğe bakıldığında füzyon mutfakları oluşturmak için büyük bir potansiyel olduğunu söylemek mümkün. Ancak iki ülke mutfaklarından nasıl ortak bir lezzet ortaya çıkar bunu işin uzmanlarına bırakmak daha doğru olur.

Gerek akademik birikiminiz gerekse diplomatik tecrübeniz ışığında değerlendirecek olursanız; 2030'lara yaklaşırken bu dostluğun yeni bir bölgesel ve küresel vizyonla nasıl güçlendirilebileceğini düşünüyorsunuz?

2022 yılında Türkiye ve Endonezya arasında Yüksek Düzeyli Stratejik İşbirliği Konseyi tesis edildi. Bu konseyin ilk toplantısı Sayın Cumhurbaşkanımızın 2025 Şubatında gerçekleştirdiği Endonezya ziyareti sırasında her iki taraftan çok sayıda bakanın katılımı ile gerçekleşti. Bu zirve sırasında kapsamlı görüşmeler yapıldı ve 12 işbirliği anlaşması imzalandı. Nisan ayında da bu defa Endonezya Cumhurbaşkanı Sayın Prabowo Subianto'un

emphasis on the concept of zero waste. In addition, he appeared on a live broadcast of Sea Today TV, preparing and serving Turkish dishes. As the Embassy, we also hosted Indonesia's Minister of Culture, Mr. Fadli Zon, and his delegation at a traditional Turkish iftar during Ramadan. For the first time worldwide, a minister paid an official visit to the Yunus Emre Institute and attended the iftar program we organized. During the event, Minister Fadli Zon also enjoyed a highly impressive live performance of the whirling dervishes. In this way, traditional elements of Turkish cuisine were presented at the highest level to Indonesia.

Indonesia also possesses a remarkably rich culinary culture. As a country made up of thousands of islands, each region has its own distinct dishes, contributing to a diverse gastronomic heritage. Naturally, Indonesia's identity as a land of spices continues to draw the world's attention today, just as it did in the past. Rice and an abundance of spices are indispensable elements of Indonesian cuisine. Considering the richness of both countries' food and beverage traditions, it is clear that there is great potential to create a fusion cuisine. However, it would be more appropriate to leave the question of how to bring forth a shared flavor from these two culinary traditions to the expertise of professionals in the field.

Drawing on both your academic background and your diplomatic experience, how do you think this friendship can be further strengthened with a new regional and global vision as we approach the 2030s?

In 2022, a High-Level Strategic Cooperation Council was established between Türkiye and Indonesia. The first meeting of this council took place in February 2025 during the visit of our President to Indonesia, with the participation of numerous ministers from both sides. During this summit, comprehensive discussions were held, and 12 cooperation agreements were signed. In April, Indonesian President Mr. Prabowo Subianto paid a visit

Ankara ziyareti gerekleşti ve ilave anlaşmalar yapıldı. Geline nokta itibariyle Türkiye ve Endonezya arasındaki diplomatik ilişkilerinin tarihi zirve noktasına ulaştığını söylemek abartı olmaz. Artık yapılması gereken imzalanan anlaşmaların hayata geçirilmesini sağlamak, yeni imkânları iyi değerlendirmek ve yüze yüze ve kurumsal temasları sistematik olarak sürdürmek ve artırmak olmalıdır. Bunlar yapılsa 2030’larda çok daha güçlü ilişkilerimiz olacak ve bunun bölgesel ve küresel yansımaları daha belirgin hissedilecektir.

to Ankara, during which additional agreements were concluded. At this point, it would not be an exaggeration to say that diplomatic relations between Türkiye and Indonesia have reached a historic peak. The task ahead is to ensure the effective implementation of the agreements signed, to make the best use of new opportunities, and to systematically maintain and enhance both face-to-face and institutional engagements. If these steps are taken, by the 2030s our relations will become much stronger, and their regional and global implications will be felt even more clearly.

Küresel düzeyde çok kutuplu bir düzenin şekillendiği bu dönemde, sizce Türkiye ve Endonezya gibi bölgesel glerin “adaletli ve kapsayıcı bir uluslararası sistem” inşasına katkısı ne olabilir?

Türkiye uzun zamandır daha adil bir dünya mümkündür ve dünya beşten büyüktür fikrini dünya ile paylaşıyor ve müesses uluslararası düzenin daha kapsayıcı ve temsiliyeti yönde değişmesi için çaba sarf ediyor. Endonezya da tarafsız ve etkin bir dış politika izleyen bir ülke olarak son dönemde benzer ıkışlar yapmaya başladı. Her iki ülke bir arada hareket ederek diğer paydaş ve hemfikir ülkelerin katılım ve desteği ile “adaletli ve kapsayıcı bir uluslararası sistem” inşasına katkısına büyük katkılarda potansiyele sahiptir.

In this period when a multipolar order is taking shape at the global level, what contribution do you think regional powers such as Türkiye and Indonesia can make to the construction of a “just and inclusive international system”?

Türkiye has long shared with the world its vision that “a more just world is possible” and that “the world is bigger than five,” working toward reforming the established international order to make it more inclusive and representative. Indonesia, as a country pursuing a neutral and effective foreign policy, has in recent years begun to voice similar positions. Acting together, and with the participation and support of other like-minded stakeholders, both countries hold significant potential to contribute to the construction of a “just and inclusive international system.”

HUKUKUN İNCE DENGESİ

Av. Arb. Emin CANACANKATAN
WALD Yönetim Kurulu
Muhasep Üyesi

Son dönemde kamuoyunun gündemini derinden sarsan Ahmet Minguzi cinayeti, “Çocuk Ceza İnfaz Yasası”nın yetersizliklerine ilişkin tartışmaları yeniden alevlendirdi. Toplumun adalet beklentisi ile hukukun evrensel ilkeleri arasında hassas bir denge kurulması gerekliliği, reform ihtiyacını her zamankinden daha görünür hale getirdi. Cumhurbaşkanımızın konuya dair vurguladığı hassasiyet ve Adalet Bakanı’nın açıklamaları, önümüzdeki dönemde yasal değişikliklerin kaçınılmaz olduğunu gösteriyor.

WALD Newsletter olarak, bu kritik konuyu hukuki ve toplumsal boyutlarıyla ele almak amacıyla; Dünya Yerel Yönetim ve Demokrasi Vakfı yönetim kurulu muhasep üyesi, Ceza Hukukçusu, Arabulucu, Av. Emin CANACANKATAN ile özel bir söyleşi gerçekleştirdik. Röportajımızda, mevcut yasal düzenlemelerin eksikliklerinden olası reform adımlarına, cezaların caydırıcılığından çocuk hakları ile toplumsal güvenlik arasındaki dengeye kadar birçok sorunun yanıtını aradık.

THE SUBTLE BALANCE OF LAW

Esq. Arbitrator Emin CANACANKATAN
WALD Executive Board Member -
Accounting Member

He recent murder of Ahmet Minguzi, which has profoundly shaken public opinion, has reignited debates over the inadequacies of the Juvenile Criminal Enforcement Law. The necessity of striking a delicate balance between society’s demand for justice and the universal principles of law has made the need for reform more visible than ever. The sensitivity emphasized by our President, along with the statements of the Minister of Justice, clearly indicate that legal amendments in the coming period are inevitable.

As WALD Newsletter, in order to address this critical issue from both legal and societal perspectives, we conducted an exclusive interview with Emin CANACANKATAN, Treasurer of the Board of Directors of the World Academy for Local Government and Democracy (WALD), Criminal Law Expert, and Certified Mediator. In our conversation, we explored a wide range of questions—from the shortcomings of current legislation to possible reform steps, from the deterrent effect of punishments to the delicate balance between child rights and public security.

Son dönemde, toplum vicdanını derinden yaralayan olaylar, “Çocuk Ceza İnfaz Yasası”nın yetersizliklerini yeniden tartışmaya açtı. Hukuki açıdan, bu tartışmaları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kamu vicdanını sarsan olaylar, çocuk ceza adaleti sisteminin ne ölçüde yeterli olduğu sorusunu yeniden gündeme taşımıştır. Türk Ceza Kanunu’na göre 12 yaşından küçük çocuklar hiçbir şekilde cezai sorumluluk taşımazken, 12 ile 15 yaş arasındaki çocukların cezai sorumlulukları fiilin anlam ve sonuçlarını kavrama yeteneklerine bağlı olarak değerlendirilmektedir. 15 ile 18 yaş arasındaki çocukların ise cezai sorumluluğu vardır, ancak aldıkları cezalarda yaş indirimi uygulanır. Hukuk sistemi, cezalandırmadan çok ıslahı esas alarak çocuğun gelişimsel özelliklerini gözetmeyi hedeflemektedir. Bununla birlikte, toplumda özellikle ağır suçlar söz konusu olduğunda, bu yaş sınırlarının ve indirimin yeterince caydırıcı olmadığı yönünde bir algı oluşmaktadır. Burada önemli olan, cezalandırma talebi ile ıslah ilkesini bağdaştırabilmektir. Çünkü çocukların gelişimsel olarak davranışlarının sonuçlarını her zaman tam anlamıyla kavrayamayabilecekleri kabul edilmektedir. Dolayısıyla tartışmaların yalnızca yasa metniyle sınırlı kalmaması, uygulamadaki aksaklıkların da dikkate alınması gerekir. Zira denetimli serbestlik uygulamalarındaki yetersizlik, psikolojik destek ve sosyal hizmetlerin eksikliği ve rehabilitasyon kurumlarının etkinliği konusundaki tartışmalar, asıl sorunun uygulamada derinleştiğini göstermektedir.

In recent times, incidents that have profoundly shaken the public conscience have reignited debates on the inadequacies of the “Juvenile Criminal Enforcement Law.” From a legal perspective, how do you assess these discussions?

Incidents that have shaken the public conscience have once again raised the question of how adequate the juvenile criminal justice system truly is. Under the Turkish Penal Code, children under the age of twelve bear no criminal responsibility whatsoever. For those aged between twelve and fifteen, liability is determined according to their ability to comprehend the meaning and consequences of their actions. Minors between fifteen and eighteen are held criminally responsible, yet their sentences are subject to mitigation due to age. The legal system thus seeks to prioritize rehabilitation over punishment, with an emphasis on taking into account the developmental characteristics of the child. However, within society particularly in cases involving serious crimes there is a prevailing perception that these age thresholds and sentence reductions are insufficiently deterrent. The central issue, therefore, lies in reconciling the demand for punishment with the principle of rehabilitation, since it is acknowledged that children, developmentally, may not always be able to fully grasp the consequences of their actions. Accordingly, these debates should not be limited solely to the text of the law but must also address shortcomings in implementation. The inadequacy of probation practices, the lack of psychological support and social services, and ongoing concerns regarding the effectiveness of rehabilitation institutions demonstrate that the core problem is deeply rooted in practice rather than legislation itself.

Bunun yanı sıra, medyanın ve kamuoyunun güçlü tepkileri de bu tartışmaları şekillendirmektedir. Hukuk, duygulara değil ilkelere dayanır; bu nedenle anlık öfke ve tepkilerle yasa yapılması doğru değildir. Ancak kamuoyundan gelen tepkiler, mevcut düzenlemelerin ve uygulamaların gözden geçirilmesini teşvik edebilir. Bu da demokratik işleyişin doğal bir parçasıdır. Bu tür trajik olaylara, duygusal reflekslerle değil, hukuki ve sistemsel bir bakış açısıyla yaklaşmak gerekir. Gerektiğinde yasa gözden geçirilmeli, fakat asıl olarak uygulamadaki açıklar kapatılmalı ve çocukların suça sürüklenmesini önleyici politikalar güçlendirilmelidir.

In addition, strong reactions from the media and public opinion significantly shape these debates. Law is grounded in principles rather than emotions; therefore, legislation should not be crafted in response to momentary anger or impulsive reactions. Nevertheless, public outcry can encourage the review of existing regulations and practices, which constitutes a natural component of democratic governance. Such tragic incidents must be addressed not through emotional reflexes but from a legal and systemic perspective. While legislation should be revised when necessary, the primary focus must be on closing the gaps in implementation and reinforcing preventive policies aimed at protecting children from being drawn into crime.

Mevcut mevzuat, çocuk suçluların cezalandırılması ve rehabilitasyonu konusunda hangi temel eksiklikleri barındırıyor? Bu eksikliklerin, adaletin tecellisi ve toplumsal güvenlik açısından doğurduğu sonuçlar nelerdir?

Mevzuat, çocuk adalet sistemini çocuğun yüksek yararı ilkesi doğrultusunda şekillendirse de, uygulamada önemli eksiklikler dikkat çekmektedir. Öncelikle, rehabilitasyon odaklı kurumların yetersizliği göze çarpmaktadır. Çocukların psikolojik, sosyal ve eğitsel ihtiyaçlarına uygun olmayan cezaevi koşulları, onları ıslah etmek yerine travmatize edebilmekte ve suçla bağlarını daha da güçlendirebilmektedir. Bunun yanı sıra, suç öncesi koruyucu politikaların zayıflığı da ciddi bir sorundur. Mevzuat daha çok suç sonrası müdahaleye odaklanırken, risk altındaki çocukları topluma kazandıracak erken destek mekanizmaları yeterince işletilmemektedir. Ayrıca 12–15 yaş arasındaki çocuklarda “algılama yeteneği” kriteri uygulanırken, raporların niteliği ve değerlendirmelerin standart olmaması nedeniyle aynı fiili işleyen çocukların farklı sonuçlarla karşılaşabildiği görülmektedir. Bu durum hem adalet duygusunu zedelemekte hem de toplumda “çocuklar cezasız kalıyor” algısını beslemektedir. Denetimli serbestlik ve takip mekanizmalarının yüzeysel kalması da yeniden suç işleme riskini artırmaktadır. Tüm bunlar, yalnızca çocukların değil, mağdurların ve toplumun adalet algısını da zedelemekte; hukuka olan güveni sarsarak sosyal huzursuzluğa yol açabilmektedir.

Sayın Cumhurbaşkanımızın bu konudaki hassasiyeti ve Adalet Bakanı’nın son açıklamaları ışığında, önümüzdeki dönemde hangi yasal değişikliklerin gündeme gelmesini bekliyorsunuz?

Sayın Cumhurbaşkanı’nın açıklamalarında toplum vicdanını rahatlatacak düzenlemeler yapılacağına dair vurgular, Adalet Bakanı’nın da mevcut sistemin gözden geçirileceğini işaret eden beyanları, önümüzdeki süreçte çocuk adaletine dair reformların gündeme geleceğini

What are the main shortcomings of the current legislation regarding the punishment and rehabilitation of juvenile offenders? What implications do these deficiencies have for the realization of justice and for societal security?

Although the legislation frames the juvenile justice system around the principle of the child’s best interests, significant shortcomings emerge in practice. Foremost, the insufficiency of rehabilitation-oriented institutions is striking. Prison conditions that fail to meet the psychological, social, and educational needs of children may traumatize them rather than rehabilitate, thereby reinforcing their ties to crime. Equally problematic is the weakness of preventive policies prior to the commission of offenses. The legislation largely focuses on post-offense interventions, while early support mechanisms that could reintegrate at-risk children into society are not effectively implemented. Furthermore, in cases involving children between the ages of 12 and 15, the application of the “capacity for comprehension” criterion suffers from the absence of standardized assessments and the varying quality of reports. As a result, children committing the same act may face divergent outcomes, which undermines the sense of justice and fuels the perception that “children go unpunished.” In addition, the superficial nature of probation and monitoring mechanisms increases the risk of recidivism. Collectively, these shortcomings erode not only the prospects for children’s rehabilitation but also the broader public’s sense of justice. By weakening confidence in the legal system, they contribute to social unrest and undermine societal security.

In light of our President’s sensitivity to this matter and the recent statements made by the Minister of Justice, what legislative amendments do you anticipate will come to the forefront in the near future?

The statements of President ERDOĞAN, emphasizing the need for reforms that would reassure public conscience, together with the Minister of Justice’s remarks indicating that the current system will be reviewed, demonstrate that reforms in the field of juvenile justice are likely to come onto the agenda in the near future. In particular,

göstermektedir. Özellikle cezai sorumluluk yaşının yeniden tartışmaya açılması mümkündür. 12–15 yaş arası çocuklar için “algılama yeteneği” kriterinin daha somut ve standart hale getirilmesi, ağır suçlarda yaş indiriminin daraltılması ya da istisnai düzenlemeler getirilmesi ihtimal dahilindedir. Ayrıca rehabilitasyon kurumlarının sayıca ve nitelikçe artırılması, pedagojik kadroların güçlendirilmesi, mağdur haklarının daha fazla gözetilmesi ve denetimli serbestlik sisteminin etkinleştirilmesi öncelikli başlıklar olacaktır. Ancak tüm bu değişikliklerin, Anayasa ve tarafı olduğumuz uluslararası sözleşmelerle uyumlu şekilde gerçekleştirilmesi elzemdir.

the age of criminal responsibility may be subject to renewed debate. For children aged 12–15, it is conceivable that the “capacity for comprehension” criterion will be made more concrete and standardized, while in cases involving serious crimes, narrowing the scope of sentence reductions or introducing exceptional provisions may also be considered. Furthermore, priority is expected to be given to increasing both the quantity and quality of rehabilitation institutions, strengthening pedagogical staff, ensuring greater protection of victims’ rights, and enhancing the effectiveness of the probation system. However, it is essential that all such reforms be carried out in full compliance with the Constitution and with the international conventions to which Türkiye is a party.

Cezaların artırılması ile rehabilitasyon süreçlerinin güçlendirilmesi arasında nasıl bir denge kurulmalı? Sizce hangi yaklaşımlar uzun vadede toplumsal faydayı daha fazla sağlayabilir?

Cezaların artırılması ile rehabilitasyonun güçlendirilmesi arasında doğru bir denge kurmak, modern ceza adalet sistemlerinin en hassas meselelerinden biridir. Cezalandırmanın temel amacı toplumu korumak, caydırıcılık sağlamak ve suçlunun yaptığının karşılıksız kalmadığını göstermek iken; rehabilitasyonun amacı suçlunun yeniden topluma kazandırılması, tekrar suça yönelmesinin önlenmesi ve bireyin yaşamında kalıcı bir dönüşüm yaratılmasıdır.

Kısa vadede cezaların artırılması, özellikle ağır ve şiddet içeren suçlarda toplumun adalet duygusunu tatmin edebilir ve geçici bir caydırıcılık sağlayabilir. Ancak uzun vadede tek başına sert cezaların suçun tekrarını önlemede yetersiz kaldığı görülmektedir. Aşırı cezalandırma, özellikle hafif suçlarda, bireyin topluma yeniden entegrasyonunu zorlaştırmakta ve suç döngüsünü kırmak yerine güçlendirebilmektedir. Buna karşılık rehabilitasyon odaklı yaklaşımlar uzun vadede daha kalıcı sonuçlar üretmektedir. Eğitim, mesleki gelişim, psikolojik destek ve sosyal entegrasyon programları, suç işlemiş çocukların yeniden suç işlemelerini önlemede belirleyici olmaktadır. Nitekim

How should a balance be established between increasing sentences and strengthening rehabilitation processes? In your view, which approaches are more likely to generate greater societal benefit in the long term?

Striking the right balance between harsher sentencing and the strengthening of rehabilitation processes constitutes one of the most sensitive challenges in modern criminal justice systems. The primary aim of punishment is to protect society, ensure deterrence, and affirm that criminal conduct does not go without consequence; by contrast, the aim of rehabilitation is to reintegrate the offender into society, prevent recidivism, and foster lasting transformation in the individual’s life.

In the short term, harsher sentences particularly in cases of grave or violent crimes may satisfy society’s sense of justice and provide temporary deterrence. Yet in the long term, it has become evident that severe punishments alone are insufficient in preventing reoffending. Excessive penalization, especially in cases of minor offenses, often hampers reintegration into society and, rather than breaking the cycle of crime, may in fact reinforce it. By contrast, rehabilitation-focused approaches tend to yield more sustainable outcomes. Educational opportunities, vocational training, psychological support, and social reintegration programs play a decisive role in preventing recidivism among juvenile offenders. Indeed, international comparisons

uluslararası karşılaştırmalar da bu gerçeği ortaya koymaktadır: Norveç ve İsveç gibi ülkelerde cezalar görece daha hafif olsa da güçlü rehabilitasyon sistemleri sayesinde suç oranları düşüktür; buna karşın ABD’de uzun ve sert hapis cezalarına rağmen yüksek recidivism oranları sürmektedir. Kanımca, bu nedenle en doğru yaklaşım, suçun türüne ve ağırlığına göre esnek bir model benimsemek ve her durumda cezalandırma ile rehabilitasyonu birbirinin tamamlayıcısı olarak görmek olmalıdır. Şiddet içeren ve organize suçlarda caydırıcılık ön planda tutulurken, ekonomik nedenli ya da bağımlılıkla ilişkili suçlarda rehabilitasyon programları öncelenmelidir. Ceza infaz kurumlarında psikolojik destek, bağımlılık tedavisi, mesleki eğitim ve topluma yeniden kazandırma politikaları cezanın ayrılmaz bir parçası haline getirilmelidir.

Sonuç olarak, cezaların artırılması yalnızca belirli koşullarda geçici bir fayda sağlarken, uzun vadede toplumsal güvenliği ve kalıcı adalet duygusunu güçlendiren esas unsur rehabilitasyondur. İnsan merkezli, onarıcı adalet anlayışına dayanan ve iyi planlanmış rehabilitasyon süreçleri, suç döngüsünü kırarak hem birey hem de toplum açısından sürdürülebilir çözümler sunar.

Mevcut ceza oranları, çocuk suçlular açısından gerçekten caydırıcı bir etki yaratıyor mu? Cezaların sertleşmesi, her zaman suç oranlarını düşürür mü yoksa başka sosyal ve hukuki dinamikler mi devreye girer?

Çocukların nörolojik ve psikososyal gelişimi dikkate alındığında, cezaların caydırıcılığı yetişkinler için olduğu kadar etkili değildir. Çocuklar çoğu zaman cezaların uzun vadeli sonuçlarını öngöremez, risk ve sonuç değerlendirmeleri zayıftır. Bu nedenle yüksek cezalar, caydırıcılıktan çok travma yaratma riski taşır. Caydırıcılığın gerçek kaynağı cezanın şiddeti değil, kesinliği ve çabuk uygulanmasıdır. Ayrıca sosyal koşullar yoksulluk, aile içi şiddet, eğitimden kopuş düzeltilmeden cezaların sertleşmesi tek başına suç oranlarını düşürmez.

Çocuk suçluluğu söz konusu olduğunda mevcut ceza oranlarının gerçek anlamda caydırıcı bir etki yarattığını söylemek zordur. Zira çocukların bilişsel ve psikososyal gelişimleri, cezaların uzun vadeli sonuçlarını kavramakta yetersiz kalabilmektedir. Sert cezaların suç oranlarını düşürmesi için öncelikle cezanın uygulanma ihtimalinin yüksek olması, toplumda bilinirliğinin sağlanması ve güçlü sosyal destek sistemleriyle desteklenmesi gerekir. Ancak özellikle sokak suçlarında cezanın uygulanma ihtimali düşük, toplumdaki bilinirlik sınırlı, sosyal destek sistemleri ise çoğu zaman yetersizdir. Bu nedenle cezanın ağırlığı tek başına suç oranlarını azaltmaya yetmemektedir.

Çocuk suçluluğunu belirleyen asıl dinamikler sosyal, ekonomik ve çevresel faktörlerdir. Yoksulluk, aile içi şiddet, eğitimden kopuş ve göç gibi etkenler, çocukların suça sürüklenmesinde belirleyici rol oynamaktadır. Bu sorunlar çözülmeden verilen sert cezalar yalnızca semptomu bastırmakta, kök nedenleri ortadan kaldırmamaktadır. Hukuki boyutta ise onarıcı adalet yaklaşımları, rehabilitasyon odaklı modeller ve çocuk koruma perspektifli yargılama süreçleri daha etkili olmaktadır. Araştırmalar da bu durumu doğrulamaktadır. Örneğin ABD’de bazı eyaletlerde çocukların yetişkin gibi yargılanması ve sertleştirilmiş cezaların

underscore this reality: in countries such as Norway and Sweden, sentences are relatively lenient, yet robust rehabilitation systems have contributed to low crime rates; whereas in the United States, despite lengthy and severe prison terms, high recidivism rates persist. For this reason, the most effective approach is, in my view, an adaptable model tailored to the nature and severity of the offense, whereby punishment and rehabilitation are treated as complementary rather than competing mechanisms. While deterrence should remain central in cases of violent or organized crime, offenses driven by economic hardship or addiction ought to prioritize rehabilitation programs. Incarceration should therefore be inseparable from interventions such as psychological support, addiction treatment, vocational training, and reintegration policies aimed at restoring individuals to society.

In conclusion, while harsher sentencing may provide only temporary benefits under certain conditions, the true factor that strengthens long-term public security and a lasting sense of justice is rehabilitation. Human centered, restorative approaches to justice, supported by well-designed rehabilitation processes, break the cycle of crime and offer sustainable solutions for both the individual and society.

Do the current sentencing rates genuinely create a deterrent effect for juvenile offenders? Does the imposition of harsher penalties always lead to a reduction in crime rates, or do other social and legal dynamics come into play?

Children’s neurological and psychosocial development is taken into account, the deterrent effect of punishment is not as strong as it is for adults. Juveniles often lack the capacity to foresee the long-term consequences of penalties, and their ability to assess risk and outcomes is underdeveloped. As such, harsher sentences carry the risk of creating trauma rather than genuine deterrence. The true source of deterrence lies not in the severity of punishment, but in its certainty and swiftness of application. Moreover, unless underlying social conditions such as poverty, domestic violence, and disengagement from education are addressed, harsher penalties alone cannot reduce crime rates.

In the context of juvenile delinquency, it is therefore difficult to argue that current sentencing rates exert a genuinely deterrent effect. Given children’s cognitive and psychosocial limitations in grasping long-term consequences, the effectiveness of punishment depends on three critical factors: the high likelihood of its enforcement, its visibility and clarity within society, and the presence of robust social support systems. Yet, particularly in the case of street crimes, the probability of enforcement remains low, public awareness limited, and social support mechanisms insufficient. For this reason, the severity of punishment alone is inadequate to reduce crime rates in any sustainable manner.

The primary dynamics shaping juvenile delinquency are social, economic, and environmental factors. Poverty, domestic violence, disengagement from education, and migration play a decisive role in pushing children toward criminal behavior. Without addressing these root causes, harsher sentences merely suppress the symptoms rather than eliminating the underlying problems. From a legal standpoint, restorative justice approaches, rehabilitation-oriented models, and child-protection-centered judicial processes have proven to be more effective. Research also confirms this reality. For instance, in some U.S. states where children are tried as adults and

uygulanması, uzun vadede suç oranlarını düşürmemiş; aksine kimi bölgelerde artmasına yol açmıştır. Buna karşılık Norveç, Hollanda ve Almanya gibi ülkelerde rehabilitasyon ve sosyal destek öncelikli modeller sayesinde çocuk suç oranları oldukça düşük seyretmektedir.

Sonuç olarak baktığımızda, cezaların sertleştirilmesi çocuk suçluluğuna karşı etkili bir çözüm değildir. Aksine travmatik etkiler yaratabilir, çocuklarda suçlu kimliğini pekiştirebilir ve toplumsal dışlanmaya yol açabilir. En etkili yaklaşım, önleyici sosyal politikalarla risk altındaki grupları desteklemek, aile ve okul temelli erken müdahale programları geliştirmek ve çocuk adalet sistemini rehabilitasyon odaklı bir yapıya kavuşturmaktır. Çocukların işlediği suçlar çoğu zaman bireysel tercihlerden çok, içinde bulundukları koşulların ve sistemin ürettiği sonuçlardır. Bu nedenle ceza değil, dönüşüm ve fırsat verilmesi gerekir.

Kamuoyunun güçlü “adalet” talebi ile hukukun evrensel ilkeleri arasında nasıl bir denge sağlanmalı? Bu denge, reform süreçlerinde nasıl korunabilir?

Kamuoyunun adalet talebi anlaşılır olmakla birlikte, hukukun temel ilkeleri duygusal tepkilerle değil, evrensel prensiplerle şekillenir. Bu nedenle hukuk sistemi, toplumun beklentisini göz ardı etmeden, ancak popülist yaklaşımlara kapılmadan hareket etmelidir. Reform süreçlerinde şeffaflık sağlanmalı, kamuoyu doğru bilgilendirilmelidir. Kanun yapım süreçlerine hukukçular, akademisyenler, mağdur temsilcileri ve sivil toplum katılmalı; alınacak kararlar anayasal ve uluslararası hukuk normlarıyla çelişmemelidir.

subjected to harsher penalties, crime rates have not decreased in the long term; in fact, in certain areas they have even increased. By contrast, in countries such as Norway, the Netherlands, and Germany, models that prioritize rehabilitation and strong social support mechanisms have resulted in significantly lower rates of juvenile crime.

In conclusion, harsher penalties do not constitute an effective solution to juvenile delinquency. On the contrary, they may generate traumatic effects, reinforce a criminal identity in children, and lead to social exclusion. The most effective approach is to support at-risk groups through preventive social policies, to develop early intervention programs grounded in family and school settings, and to restructure the juvenile justice system around a rehabilitation-oriented framework. The offenses committed by children are, in most cases, less a matter of individual choice than a reflection of the conditions and systemic factors in which they live. For this reason, what is needed is not punishment, but transformation and the provision of genuine opportunity.

How can a balance be established between the public’s strong demand for “justice” and the universal principles of law? How can this balance be preserved throughout reform processes?

While the public’s demand for justice is understandable, the fundamental principles of law must be guided not by emotional reactions but by universal norms. For this reason, the legal system should respond to societal expectations without succumbing to populist approaches. Transparency must be ensured throughout reform processes, and the public should be properly informed. Legal scholars, academics, victim representatives, and civil society actors should participate in the lawmaking process, and the decisions adopted must remain consistent with constitutional provisions as well as international legal standards.

Çocuk suçlulara yönelik infaz politikalarının, toplumsal güvenlik ve çocuk hakları arasında adil bir denge kurması için hangi prensipler benimsenmeli?

Çocuğun üstün yararı ilkesi merkeze alınmalı, özgürlüğünden yoksun bırakma son çare olarak düşünülmeli ve en kısa süreyle sınırlandırılmalıdır. Onarıcı adalet yaklaşımları, mağdur ile fail arasında yüzleşme ve telafi süreçlerini mümkün kılarak hem mağduru hem de toplumu tatmin edebilir. Bireyselleştirilmiş rehabilitasyon planlarıyla çocukların eğitim, psikolojik destek ve sosyal entegrasyon süreçleri güvence altına alınmalıdır.

Yeniden suç işleme oranlarını azaltmak amacıyla, ceza infaz kurumlarında uygulanması gereken öncelikli eğitim, mesleki gelişim ve psikososyal destek yöntemleri nelerdir?

Ceza infaz kurumlarının temel amacı çocukları topluma yeniden kazandırmak olmalıdır. Bu doğrultuda öncelikle psikolojik danışmanlık ve terapi hizmetleri güçlendirilmelidir. Okuryazarlık, temel eğitim ve lise tamamlama programlarıyla çocukların eğitim eksiklikleri giderilmelidir. Meslek edindirme kursları, özellikle iş gücü piyasasında geçerliliği olan alanlarda sertifikalı olarak sunulmalı; girişimcilik eğitimleriyle çocuklara kendi yaşamlarını kurma imkânı verilmelidir. Tahliye sonrası takip ve destek mekanizmaları da bu sürecin ayrılmaz bir parçası olmalıdır.

Sivil toplum kuruluşları ve yerel yönetimler, çocuk suçluların rehabilitasyonu ve topluma kazandırılması süreçlerinde nasıl daha etkin rol oynayabilir?

STK'lar ve yerel yönetimler, çocukların içinde yaşadığı sosyal çevreye en yakın aktörlerdir. Aile danışmanlığı, okul destek programları, meslek edindirme projeleri ve psikososyal destek mekanizmaları geliştirebilirler. Yerel yönetimlerin gençlik merkezleri, sosyal hizmet programları ve mobil danışmanlık ekipleri, çocukların yeniden topluma kazandırılmasında önemli bir köprü işlevi görebilir. STK'lar ise özellikle damgalamayla mücadele, kamuoyunu bilinçlendirme ve mağdur-fail arabuluculuğu süreçlerinde daha aktif rol üstlenebilir.

What principles should be adopted in enforcement policies toward juvenile offenders in order to establish a fair balance between public security and children's rights?

The principle of the best interests of the child must be placed at the center, with deprivation of liberty considered only as a measure of last resort and limited to the shortest possible duration. Restorative justice approaches, enabling processes of confrontation and reparation between the victim and the offender, can provide a sense of satisfaction to both victims and society. Through individualized rehabilitation plans, children's access to education, psychological support, and social reintegration should be firmly guaranteed.

In order to reduce recidivism rates, what priority methods of education, vocational training, and psychosocial support should be implemented within correctional institutions?

The primary aim of correctional institutions should be the reintegration of children into society. To this end, psychological counseling and therapeutic services must be substantially strengthened. Literacy programs, basic education, and high school completion courses should be provided to address educational gaps. Vocational training programs particularly those offering certified skills relevant to the labor market should be prioritized, alongside entrepreneurship training that empowers children to build independent futures. Equally important, post-release monitoring and support mechanisms must be established as an integral component of this process.

How can civil society organizations and local governments play a more effective role in the rehabilitation of juvenile offenders and their reintegration into society?

Civil society organizations and local governments are the actors closest to the social environment in which children live. They can develop family counseling initiatives, school support programs, vocational training projects, and psychosocial assistance mechanisms. Youth centers, social service programs, and mobile counseling teams operated by local governments can serve as crucial bridges for the reintegration of children into society. Meanwhile, CSOs can play a particularly active role in combating stigmatization, raising public awareness, and facilitating victim-offender mediation processes.

Önümüzdeki 5–10 yıllık perspektifte, Türkiye’de çocuk ceza infaz hukukunun nasıl evrilmesini öngörüyorsunuz? Bu evrimde hangi ulusal ve uluslararası normlar belirleyici olacaktır?

Türkiye’de çocuk ceza infaz hukukunun önümüzdeki yıllarda uluslararası normlarla daha uyumlu bir yapıya evrilmesi beklenmektedir. BM Çocuk Hakları Sözleşmesi, Pekin Kuralları, Havana Kuralları ve Avrupa Konseyi ilkeleri, bu sürecin yol göstericileri olacaktır.

Çocuk mahkemelerinin sayısının artması, özgürlüğünden yoksun bırakmanın azaltılması, rehabilitasyon merkezlerinin güçlendirilmesi ve infaz sonrası sosyal uyum programlarının yasal zemine kavuşması, bu evrimin somut adımları olacaktır.

Yapılacak reformların, hem mağdur aileler hem de toplum açısından “adalet duygusunu” güçlendirebilmesi için hangi hukuki ve sosyal adımlar atılmalı?

Onarıcı adalet uygulamalarının yaygınlaştırılması, mağdur ailelere psikososyal destek sağlanması, şeffaf ve hızlı yargılama süreçleri ile mağdurların sürece aktif katılımı, adalet duygusunu güçlendirecektir.

Ayrıca kamuoyuna doğru bilgilendirme yapılması, toplumda güven tesis eder. Toplumsal uzlaşmayı

From a 5–10 year perspective, how do you foresee the evolution of juvenile criminal enforcement law in Türkiye? Which national and international norms are likely to play a decisive role in shaping this evolution?

In the coming years, juvenile criminal enforcement law in Türkiye is expected to evolve toward greater alignment with international norms. The UN Convention on the Rights of the Child, the Beijing Rules, the Havana Rules, and the principles of the Council of Europe will serve as key guiding frameworks in this process.

Concrete steps are likely to include an increase in the number of juvenile courts, a reduction in the use of deprivation of liberty, the strengthening of rehabilitation centers, and the establishment of a solid legal basis for post-sentence social reintegration programs.

What legal and social measures should be taken in order for the forthcoming reforms to strengthen the “sense of justice” for both victims’ families and society at large?

The widespread adoption of restorative justice practices, the provision of psychosocial support to victims’ families, and transparent, expedited judicial processes that enable the active participation of victims will significantly strengthen the sense of justice.

Furthermore, accurate and accessible public communication fosters trust within society. Social programs that promote communal

destekleyecek sosyal programlar, reformların yalnızca hukuki değil, sosyal boyutunu da pekiştirmelidir.

Bugün yaşanan olaylar, mevcut yasal düzenlemelerin çocuk suçlular açısından ciddi boşluklar oluşturduğunu gösteriyor mu? Cezaların yetersizliği, yalnızca mağdurlar için değil, toplumun geneli için de “ikinci bir mağduriyet” yaratmıyor mu?

Evet, yaşanan olaylar, mevcut düzenlemelerde boşluklar bulunduğunu göstermektedir. Rehabilitasyon mekanizmalarının yetersizliği, alternatif tedbirlerin sınırlılığı ve sosyal hizmet desteklerinin eksikliği, çocukların suç döngüsünden çıkmasını zorlaştırmaktadır.

Bu durum yalnızca mağdurların değil, toplumun da adalet duygusunu zedelemekte ve “ikinci bir mağduriyet” yaratmaktadır. Adaletin yalnızca fail üzerinde değil, toplumun güvenliği üzerinde de tesis edilmesi gerektiği unutulmamalıdır.

Çocuğun yaşı mı yoksa işlediği suçun ağırlığı mı ceza sürecinde daha belirleyici olmalı? Bu konuda uluslararası hukuk normlarıyla nasıl uyum sağlanabilir? Sizce; mevcut infaz sistemi, suçluları ıslah etmek yerine topluma yeni suçlular mı kazandırıyor?

Çocuğun yaşı ve işlediği suçun ağırlığı birlikte değerlendirilmelidir. Uluslararası hukuk normları, çocuğun üstün yararını ve özgürlüğünden yoksun bırakmanın son çare olmasını vurgular. Ağır suçlarda toplumun korunması da dikkate alınmalı, ancak çocukların gelişimsel özellikleri göz ardı edilmemelidir.

Türkiye’de mevcut infaz sistemi rehabilitasyon eksiklikleri nedeniyle kimi zaman çocukları topluma kazandırmak yerine yeni suçlular yetiştirme riski taşımaktadır. Bu nedenle infaz sisteminin odağı cezalandırma değil, dönüştürme olmalıdır.

Son olarak, hem hukuk camiasına hem de karar vericilere bu konuda iletmek istediğiniz temel mesajınız nedir?

Çocuk adalet sistemi, yalnızca cezalandırıcı değil, dönüştürücü bir mekanizma olarak görülmelidir. Çocuğun üstün yararı, mağdurun hakları ve toplumun güvenliği birlikte gözetilmelidir. Hukuki reformlar popülist taleplerle değil, evrensel ilkelerle yapılmalıdır.

Unutulmamalıdır ki çocuk adaletinde atılan her adım, yalnızca bugünü değil, yarının toplumunu da şekillendirecektir.

reconciliation should also be implemented, ensuring that the reforms reinforce not only the legal dimension but also the social fabric of justice.

Do the incidents we witness today reveal that existing legal regulations contain serious gaps with respect to juvenile offenders? Does the insufficiency of sentences create a form of “secondary victimization” not only for the victims themselves but also for society as a whole?

Yes, recent incidents demonstrate that gaps indeed exist within the current regulations. The insufficiency of rehabilitation mechanisms, the limited scope of alternative measures, and the lack of comprehensive social service support make it difficult for children to break free from the cycle of crime.

This reality undermines the sense of justice not only for victims but also for society at large, thereby creating a form of “secondary victimization.” It must be remembered that justice is to be established not only in relation to the offender but also with regard to the security and well-being of society as a whole.

In the sentencing process, should the child’s age or the severity of the offense be the more decisive factor? How can alignment be achieved with international legal norms in this regard? In your view, does the current enforcement system rehabilitate offenders, or does it, instead, produce new offenders within society?

Both the child’s age and the gravity of the offense should be evaluated in tandem. International legal norms emphasize the best interests of the child and regard deprivation of liberty as a measure of last resort. In cases involving serious crimes, the protection of society must also be taken into account; however, the developmental characteristics of children should never be overlooked.

In Türkiye, due to shortcomings in rehabilitation, the current enforcement system at times risks producing new offenders rather than successfully reintegrating children into society. For this reason, the focus of the enforcement system should shift from punishment to transformation.

Finally, what is your key message on this issue to the legal community and to policymakers?

The juvenile justice system should be conceived not merely as a punitive mechanism, but as a transformative one. The best interests of the child, the rights of the victim, and the security of society must be safeguarded simultaneously. Legal reforms must be undertaken not in response to populist demands, but in accordance with universal principles.

It must be remembered that every step taken in juvenile justice shapes not only the present but also the society of the future.

KÜRESEL HAREKETLİLİKTE STRATEJİK BİR KAVŞAK: “İSTANBUL’UN ULAŞIM VE GELECEK VİZYONU...”

Prof. Dr. Mustafa ILICALI
İstanbul Ticaret Üniversitesi Ulaştırma Sistemleri Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürü
Trafikte Ortak Akıl Projeleri Derneği (TRAP) Yönetim Kurulu Başkanı

21. yüzyıl şehirleri, küresel ölçekte benzer sorunlarla yüzleşiyor: artan nüfus, hızlanan kentleşme, yoğunlaşan trafik ve çevresel sürdürülebilirlik baskısı. Dünya metropollerinin geleceğini şekillendiren en kritik unsur, ulaşım ağlarının verimliliği ve entegrasyonu. Londra’dan Tokyo’ya, New York’tan İstanbul’a kadar, büyük kentler akıllı ulaşım teknolojilerinden yeşil mobilite çözümlerine kadar pek çok alanda dönüşüm arayışında. Bu dönüşümün Türkiye’deki en önemli öncülerinden biri, akademik çalışmaları, saha tecrübeleri ve politika geliştirme vizyonu ile Prof. Dr. Mustafa ILICALI. Kendisi, yalnızca İstanbul’un değil, dünya kentlerinin ortak sorunlarına çözüm sunabilecek, veriye dayalı, yenilikçi ve sürdürülebilir ulaşım politikalarının mimarlarından biri olarak tanınıyor.

Bu söyleşide; okulların açılmasıyla artacak trafik yoğunluğundan, mega projelerin kente etkilerine; akıllı ulaşım sistemlerinden, toplu taşımının güçlendirilmesi ve karbon ayak izinin azaltılmasına kadar geniş bir yelpazede, hem İstanbul’un geleceğini şekillendirecek stratejileri masaya yatırdık...

A STRATEGIC CROSSROAD IN GLOBAL MOBILITY: “ISTANBUL’S TRANSPORTATION AND FUTURE VISION...”

Prof. Dr. Mustafa ILICALI
Director of the Transportation Systems Application and Research Center, Istanbul Commerce University
Chairman of the Board, Common Sense in Traffic Projects Association (TRAP)

21st-century cities face similar challenges on a global scale: growing populations, accelerating urbanization, increasing traffic congestion, and the pressure of environmental sustainability. The most critical factor shaping the future of world metropolises is the efficiency and integration of their transportation networks. From London to Tokyo, from New York to Istanbul, major cities are in pursuit of transformation in many areas, ranging from smart transportation technologies to green mobility solutions. One of the most significant pioneers of this transformation in Türkiye is Prof. Dr. Mustafa ILICALI, with his academic research, field experience, and policy development vision. He is recognized not only as a leading figure in shaping Istanbul’s future but also as one of the architects of data-driven, innovative, and sustainable transportation policies that can provide solutions to the common challenges of world cities.

In this interview, we discussed a wide range of issues from the traffic congestion expected with the opening of schools to the impacts of mega projects on the city; from smart transportation systems to strengthening public transport and reducing the carbon footprint addressing the strategies that will shape the future of Istanbul.

İstanbul, nüfus yoğunluğu, tarihi kimliği ve coğrafi yapısıyla dünyanın en özgün metropollerinden biri. Sizce İstanbul’un ulaşım sorunları, New York, Londra, Tokyo gibi diğer küresel şehirlerle karşılaştırıldığında hangi noktalarda benzerlik ve farklılık gösteriyor?

İstanbul, New York, Londra ve Tokyo gibi metropollerle benzer şekilde yüksek trafik yoğunluğu ve sıkışıklık sorunları yaşıyor; araç sayısının fazla olması hem zaman kaybına hem de ekonomik ve çevresel zararlara yol açıyor. Nüfus yoğunluğu da tıpkı diğer büyük şehirlerde olduğu gibi, toplu taşıma ihtiyacını kaçınılmaz hale getiriyor. Ancak hızla artan kentleşme, mevcut ulaşım ağlarının kapasitesini zorlayarak altyapı üzerinde ciddi bir baskı oluşturuyor.

İstanbul’un Ulaşım Sorunlarını Küresel Şehirlerle benzerlikleri açısından karşılaştırdığımızda:

- Yoğun trafik ve sıkışıklık: New York, Londra ve Tokyo’da olduğu gibi İstanbul’da da araç yoğunluğu ciddi zaman kayıplarına ve ekonomik zararlara yol açıyor.
- Toplu taşımada yüksek talep: Artan nüfus yoğunluğu, tüm bu şehirlerde olduğu gibi toplu taşımının vazgeçilmez bir ihtiyaç haline gelmesine neden oluyor.
- Altyapı üzerindeki baskı: Hızlı kentleşme ve nüfus artışı, mevcut ulaşım sistemlerinin kapasitesini zorlayarak hizmet kalitesini düşürüyor.

Istanbul, with its population density, historical identity, and geographical structure, is one of the most unique metropolises in the world. In your view, when compared to other global cities such as New York, London, and Tokyo, in what ways do Istanbul’s transportation challenges show similarities and differences?

Similar to metropolises such as New York, London, and Tokyo, Istanbul struggles with high traffic density and congestion; the large number of vehicles leads to both time loss and economic as well as environmental damage. Population density, as in other major cities, makes the demand for public transportation inevitable. However, rapidly increasing urbanization puts significant pressure on existing transportation networks, pushing their capacity to the limit and creating a serious strain on infrastructure.

When comparing Istanbul’s transportation problems in terms of their similarities with global cities:

- Heavy traffic and congestion: As in New York, London, and Tokyo, the high volume of vehicles in Istanbul leads to significant time losses and economic damage.
- High demand for public transportation: Increasing population density, as in all these cities, makes public transport an indispensable necessity.
- Pressure on infrastructure: Rapid urbanization and population growth strain the capacity of existing transportation systems, reducing the quality of service.

Fakat İstanbul'un durumunu benzersiz kılan bazı farklılıklar var. Toplu taşıma entegrasyonu, Tokyo ve Londra'daki kadar güçlü değil; hatlar arası aktarmalar ve zamanlamalar hâlâ tam bir uyum sergilemiyor. Alternatif ulaşım çözümleri açısından da İstanbul geriden geliyor; bisiklet yolları, scooter entegrasyonları veya paylaşımlı ulaşım sistemleri, küresel örneklerle kıyasla sınırlı kalıyor. Ayrıca İstanbul'un iki kıta arasında konumlanması ve Boğaz geçişleri, ulaşım planlamasını diğer kentlere göre daha karmaşık bir hale getiriyor.

İstanbul'un Ulaşım Sorunlarını Küresel Şehirlerle Farklılıklar açısından karşılaştırdığımızda:

- Altyapı entegrasyonunun zayıflığı: Tokyo ve Londra'da toplu taşıma hatları daha entegre ve dakikken, İstanbul'da hatlar arası koordinasyon ve aktarma planlaması henüz yeterli düzeye ulaşmış değil.

- Alternatif ulaşım çözümlerinin sınırlılığı: New York ve Londra'da yaygın olan bisiklet yolları ve elektrikli scooter entegrasyonları, İstanbul'da hâlâ gelişim aşamasında.
- Coğrafi karmaşıklık: İstanbul'un iki kıta üzerine kurulu yapısı ve Boğaz geçişleri, ulaşım planlamasını diğer metropollere kıyasla daha karmaşık bir hale getirmektedir.

Özetle; İstanbul, küresel şehirlerle benzer ulaşım sorunları yaşasa da coğrafi yapısı, hızla artan nüfusu ve yetersiz altyapı entegrasyonu nedeniyle bu sorunlardan daha fazla etkilenmektedir.

Ulaşım ve trafik yönetimde, dünyada uygulanan hangi yenilikçi modeller İstanbul'a uyarlanabilir?

1. Akıllı Ulaşım Sistemleri (AUS):

İstanbul'un karmaşık coğrafyası, yoğun nüfusu ve araç trafiği dikkate alındığında, dünya genelinde başarıyla uygulanan bazı yenilikçi modellerin hayata geçirilmesine yönelik çeşitli belediyelerle proje çalışmalarımız olmuştur. Örneğin; İstanbul

However, there are certain differences that make Istanbul's situation unique. Public transport integration is not as strong as in Tokyo or London; transfers and scheduling between lines still do not operate in full harmony. In terms of alternative transportation solutions, Istanbul is also lagging behind; bicycle lanes, scooter integration, and shared mobility systems remain limited compared to global examples. Furthermore, Istanbul's location spanning two continents and the necessity of crossing the Bosphorus make transportation planning more complex than in other cities.

When comparing Istanbul's transportation problems in terms of their differences with global cities:

- Weak infrastructure integration: While public transport lines in Tokyo and London are more integrated and punctual, coordination and transfer planning between lines in Istanbul have not yet reached a sufficient level.

- Limited alternative transportation solutions: Bicycle lanes and electric scooter integrations, which are widespread in New York and London, are still in the development stage in Istanbul.
- Geographical complexity: Istanbul's structure, spanning two continents and requiring Bosphorus crossings, makes transportation planning more complex compared to other metropolises.

In summary, although Istanbul experiences transportation problems similar to those of global cities, its geographical structure, rapidly growing population, and insufficient infrastructure integration cause these challenges to have a greater impact.

In transportation and traffic management, which innovative models implemented around the world could be adapted to Istanbul?

1. Intelligent Transportation Systems (ITS):

Considering Istanbul's complex geography, dense population, and heavy vehicle traffic, we have carried out project initiatives with various municipalities to implement some innovative models that have been successfully applied worldwide. For example, different applications

Büyükşehir Belediyesi, Iğdır Belediyesi, Sakarya Büyükşehir Belediyesi, Bursa Büyükşehir Belediyesi ve Bodrum Belediyesi ile farklı uygulamalar gerçekleştirilmiştir. Bu kapsamda, İstanbul Büyükşehir Belediyesi için hazırladığımız Akıllı Ulaşım Sistemleri (AUS) Projesi, Üsküdar ilçesinde uygulanmıştır.

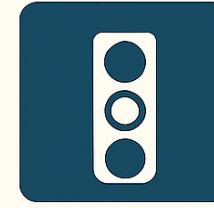
2. Toplu Taşıma Entegrasyonu:

Tarafınca İ.B.B' ne Yerli-Milli LTM (Lastik Tekerlekli Metro) Sistemi önerilmiştir. Akabinde, metro, metrobüs, otobüs ulaşım akları ile bisiklet bağlantı yollarının entegre edilmesi aynı şekilde toplu taşıma hizmetlerinin etkinliğini artırmak amacıyla birer şerit yalnızca otobüslerin kullanımına tahsis edilmesi önerilmiştir. İstanbul için; Trafik yönetiminde bu modellerin uygulanması hem trafik yükünü hafifletecek hem de daha sürdürülebilir, erişilebilir ve kullanıcı dostu bir ulaşım ağı oluşturulmuş olacaktır.

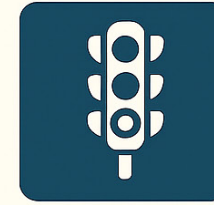
have been realized in cooperation with Istanbul Metropolitan Municipality, Iğdır Municipality, Sakarya Metropolitan Municipality, Bursa Metropolitan Municipality, and Bodrum Municipality. In this context, the Intelligent Transportation Systems (ITS) Project we prepared for the Istanbul Metropolitan Municipality was implemented in the Üsküdar district.

2. Public Transportation Integration:

I proposed the domestically developed LTM (Rubber-Tired Metro) System to the Istanbul Metropolitan Municipality. Subsequently, the integration of metro, metrobüs, and bus transportation routes with bicycle connection paths was recommended. In the same vein, it was also proposed that dedicated lanes be allocated exclusively for buses in order to enhance the efficiency of public transportation services. For Istanbul, the implementation of these models in traffic management will both ease the traffic burden and establish a more sustainable, accessible, and user-friendly transportation network.

GEOMETRİK DÜZENLEME VE AKILLI ULAŞIM SİSTEMLERİ

TRAFİK YÖNETİMİ VE AKILLI ULAŞIM SİSTEMLERİ

EDS UYGULAMALARI ETKİN KULLANIMI

FARKINDALIK EĞİTİMLERİ

Her yıl olduğu gibi, okulların açılmasıyla birlikte trafik yoğunluğu en üst seviyelere çıkıyor. Bu dönemlerde trafik yükünü azaltmak için kısa vadede uygulanabilecek en etkili çözümler nelerdir? Dünya metropollerinde bu konuda uygulanan başarılı yöntemlerden İstanbul nasıl faydalanabilir?

Trafik yükünü azaltmak için kısa vadede uygulanabilecek en etkili çözümler:

- Geometrik düzenleme yapılması, yatay düşey işaretlemelerin gözden geçirilmesi
- Trafik yönetimi (Bölgesel Adaptif Trafik Yönetimi) ve Akıllı Ulaşım Sistemleri
- EDS uygulamalarının ve caydırıcı cezai işlemlerin yeniden düzenlenmesi
- Deniz ulaşımından daha fazla istifade edilmesi
- Küçük yaşta farkındalık eğitimleriyle trafik bilincinin kazandırılmasıdır.

As in every year, with the reopening of schools, traffic congestion reaches its peak. What are the most effective short-term solutions that can be implemented to reduce traffic load during these periods? How can Istanbul benefit from the successful methods applied in world metropolises in this regard?

The most effective short-term solutions that can be implemented to reduce traffic load:

- Geometric adjustments and the revision of horizontal and vertical signage
- Traffic management (Regional Adaptive Traffic Management) and Intelligent Transportation Systems (ITS)
- Revision of Electronic Detection System (EDS) applications and deterrent penal measures
- Making greater use of maritime transportation
- Raising traffic awareness through early-age education programs.

İstanbul'un mevcut altyapısı, artan nüfus ve araç sayısını kaldıracabilecek kapasitede mi? Mevcut sistemin en kritik darboğazları neler? Uzun vadede İstanbul'un ulaşım altyapısını dönüştürebilecek, maliyet-etki açısından en verimli yatırım projeleri hangileri olabilir?

İstanbul'un mevcut ulaşım altyapısı, hızla artan nüfus ve araç yoğunluğunu karşılamakta zorlanmaktadır. Günlük araç hareketliliği 7 milyonu aşarken, toplu taşımada da 7,5 milyondan fazla yolculuk yapılmaktadır. Metro ve raylı sistem ağları genişlese de şehrin birçok bölgesi hâlâ bu sisteme erişememektedir. Yolların fiziksel kapasitesinin sınırına ulaşması ise trafik sıkışıklığını kalıcı ve kronik bir sorun haline getirmiştir.

Is Istanbul's current infrastructure capable of handling the growing population and increasing number of vehicles? What are the most critical bottlenecks of the existing system? In the long term, which investment projects could transform Istanbul's transportation infrastructure and prove to be the most cost-effective?

Istanbul's current transportation infrastructure is struggling to cope with the rapidly growing population and vehicle density. Daily vehicle mobility exceeds 7 million, while public transportation accounts for more than 7.5 million trips. Although metro and rail networks are expanding, many parts of the city still lack access to these systems. The physical capacity of the roads has reached its limits, making traffic congestion a permanent and chronic problem.

İstanbul'un ulaşım sisteminde ciddi darboğazlar bulunmaktadır.

- Coğrafi ve Fiziksel Kısıtlar
- Toplu Taşıma Entegrasyon Eksikliği
- Trafik Yönetimindeki Eksiklikler
- Alternatif Ulaşım Modlarının Sınırlılığı
- Planlama ve Veri Eksikliği

“Orta ve Uzun Vade” de İstanbul'un ulaşım altyapısını

There are serious bottlenecks in Istanbul's transportation system.

- Geographical and Physical Constraints
- Lack of Public Transportation Integration
- Shortcomings in Traffic Management
- Limited Alternative Transportation Modes
- Lack of Planning and Data

The most cost-effective investment projects that could transform

dönüştürebilecek, maliyet-etki açısından en verimli yatırım projeleri:

- Koridor bazında akıllı ulaşım sistemleri, gerçek zamanlı yoğunluklu yeşil dalga
- Lastik Tekerlekli Metro Sistemi (LTM-Otonom)
- Toplu Taşıma Rehabilitasyonu
- Ulaşımında Yeşil Dönüşüm
- Ulaşım Ana Planı ile İmar Planlarının Uyuşmazlığının Giderilmesi
- Çevresel Sorunların Çözümü (Gürültü Bariyeri)

Karbon emisyonlarının azaltılması, bisiklet yolları, elektrikli toplu taşıma gibi yeşil ulaşım çözümleri İstanbul'un geleceğinde nasıl bir rol oynayabilir?

Karbon emisyonlarını azaltmaya odaklanan yeşil ulaşım çözümleri, İstanbul'un hem çevresel hem de toplumsal sürdürülebilirliği açısından kritik bir rol oynar. Bisiklet yollarının yaygınlaşması, kısa mesafeli yolculuklarda otomobil bağımlılığını azaltarak hem trafik yoğunluğunu hafifletir hem de sağlıklı yaşamı teşvik eder. Elektrikli otobüsler, LTM ve deniz ulaşımı ise hem gürültü hem de hava kirliliğini düşürerek kentsel yaşam kalitesini yükseltir. Uzun vadede, bu dönüşüm İstanbul'u daha yaşanabilir, erişilebilir ve çevre dostu bir metropole dönüştürerek gelecek nesiller için sürdürülebilir bir ulaşım ekosistemi oluşturur.

Toplu taşımanın cazibesini artırmak için hem teknoloji hem de hizmet kalitesi açısından atılması gereken adımlar nelerdir? Akıllı ulaşım sistemleri, yapay zekâ tabanlı trafik yönetimi ve veri analitiği, İstanbul'un trafik sorunlarının çözümünde nasıl bir devrim yaratabilir?

Toplu taşımayı cazip hale getirmek için yalnızca yeni hatlar açmak yeterli değildir; teknoloji ve hizmet kalitesi birlikte yükseltilmelidir. Daha hızlı, dakik, konforlu ve güvenli bir sistem, yolcunun özel araç yerine toplu taşımayı tercih etmesini sağlar. AUS ve yapay zekâ tabanlı trafik yönetimi, İstanbul'da

Istanbul's transportation infrastructure in the medium and long term:

- Corridor-based intelligent transportation systems with real-time adaptive green wave management
- Rubber-Tired Metro System (LTM-Autonomous)
- Public Transportation Rehabilitation
- Green Transformation in Transportation
- Resolving the Inconsistencies Between the Transportation Master Plan and Zoning Plans
- Addressing Environmental Issues (Noise Barriers)

What role can green transportation solutions such as reducing carbon emissions, expanding bicycle lanes, and promoting electric public transport play in the future of Istanbul?

Green transportation solutions focused on reducing carbon emissions play a critical role in both the environmental and social sustainability of Istanbul. The expansion of bicycle lanes reduces dependence on cars for short-distance trips, thereby easing traffic congestion while also promoting healthier lifestyles. Electric buses, the LTM system, and maritime transportation help lower both noise and air pollution, enhancing the overall quality of urban life. In the long term, this transformation will turn Istanbul into a more livable, accessible, and eco-friendly metropolis, creating a sustainable transportation ecosystem for future generations.

What steps should be taken both in terms of technology and service quality to increase the attractiveness of public transportation? How can intelligent transportation systems, AI-based traffic management, and data analytics create a breakthrough in solving Istanbul's traffic problems?

Making public transportation attractive requires more than just opening new lines; both technology and service quality must be elevated together. A faster, more punctual, comfortable, and safe system encourages passengers to choose public transport over private vehicles. ITS and AI-based traffic management can optimize traffic

gerçek zamanlı veri analitiği ile trafik akışını optimize edebilir. Bu sayede daha kısa yolculuk süreleri, daha az yakıt tüketimi ve daha az karbon salımı sağlanır; kentin ulaşım sistemi bir bütün olarak daha akıllı, hızlı ve sürdürülebilir hale gelir

Atılması gereken adımlar:

- Gerçek zamanlı bilgi sistemleri.
- Kesintisiz entegrasyon.
- Daha temiz, güvenli, engelli dostu ve düzenli araç ve istasyon hizmetleri.
- Yolcu yoğunluğu verilerine göre dinamik sefer planlaması.

flow in Istanbul through real-time data analytics. This, in turn, enables shorter travel times, reduced fuel consumption, and lower carbon emissions transforming the city's transportation system into one that is smarter, faster, and more sustainable as a whole.

Steps to be taken:

- Real-time information systems.
- Seamless integration.
- Cleaner, safer, disabled-friendly, and well-maintained vehicles and station services.
- Dynamic scheduling based on passenger density data.

Trafik yönetimi yalnızca altyapı yatırımlarıyla değil, aynı zamanda sürücü ve yolcu davranışlarıyla da şekilleniyor. İstanbul'da toplumsal farkındalığı artırmak için hangi iletişim ve eğitim stratejileri hayata geçirilmeli?

Trafik yönetimi, yalnızca yolların ve sistemlerin iyileştirilmesiyle değil, sürücü ve yolcu davranışlarını dönüştürmeyi hedefleyen farkındalık ve eğitim çalışmalarıyla da kalıcı başarıya ulaşabilir. Bu noktada, "Trafikte Küçük Hata Yoktur" gibi sosyal sorumluluk projeleri, çocuklardan yetişkinlere kadar geniş bir kitleye güvenli sürüş alışkanlıkları ve toplu taşıma kültürü kazandırmada kritik bir rol oynamaktadır.

Traffic management is shaped not only by infrastructure investments but also by driver and passenger behavior. What communication and education strategies should be implemented in Istanbul to increase public awareness?

Traffic management can achieve lasting success not only through the improvement of roads and systems but also by aiming to transform driver and passenger behavior through awareness and education initiatives. In this regard, social responsibility projects such as "There Are No Small Mistakes in Traffic" play a critical role in instilling safe driving habits and a culture of public transportation across a wide audience from children to adults.

Ulaşım da bireysel araç kullanım alışkanlığını azaltmak için hangi teşvikler etkili olabilir? 2050'ye gelindiğinde İstanbul ulaşım vizyonunuzu nasıl tanımlarsınız? Şehir içi hareketlilikte hangi temel dönüşümler yaşanmış olmalı?

Uygun fiyatlı ve entegre toplu taşıma, güvenli bisiklet ve yaya altyapısı, park-et-devam-et sistemleri, esnek çalışma saatleri ve sıkışıklık ücretlendirmesi, özel araç bağımlılığını azaltmada en etkili adımlar olabilir.

2050 İstanbul Ulaşım Vizyonu: 2050'de İstanbul; karbonsuz, akıllı ve entegre bir ulaşım ekosistemine sahip olmalı. Elektrikli ve otonom toplu taşıma araçları, yaygın mikro mobilite çözümleri ve tamamen veri odaklı trafik yönetimiyle, hızlı, erişilebilir, güvenli ve çevre dostu bir şehir içi hareketlilik standardı sağlanmış olmalıdır.

İstanbul, binlerce yıllık tarihi ve stratejik konumuyla hep bir 'dünya şehri' oldu. Sizce bugün atılacak hangi tek adım, yarının İstanbul'unu hem kendi vatandaşları hem de dünyanın gözünde ulaşım da örnek gösterilen bir metropole dönüştürebilir?

Bugün atılacak en kritik adım, tüm ulaşım modlarını tek bir akıllı, entegre ve veri odaklı sistem altında birleştirmek olur.

Metrodan otobüse, deniz ulaşımından bisiklet ve mikro mobilite ağlarına kadar tüm yolculukların tek bir platform üzerinden planlanabildiği, dinamik fiyatlandırma ve gerçek zamanlı yönlendirme ile desteklenen entegre bir ekosistem; İstanbul'u hem halkı için konforlu ve güvenilir, hem de dünya ülkelerinin örnek alacağı sürdürülebilir ulaşımın simgesi haline getirebilir.

What incentives could be effective in reducing the habit of individual car use in transportation? By 2050, how would you define your vision for Istanbul's transportation? What fundamental transformations should have taken place in urban mobility?

Affordable and integrated public transportation, safe cycling and pedestrian infrastructure, park-and-ride systems, flexible working hours, and congestion pricing can be the most effective steps in reducing dependence on private vehicles.

2050 Istanbul Transportation Vision: By 2050, Istanbul should have a carbon-free, smart, and integrated transportation ecosystem. With electric and autonomous public transport vehicles, widespread micro-mobility solutions, and fully data-driven traffic management, a standard of urban mobility that is fast, accessible, safe, and environmentally friendly should be established.

Istanbul has always been a "world city" with its thousands of years of history and strategic location. In your opinion, what single step taken today could transform tomorrow's Istanbul into a metropolis that is seen as a model of transportation, both in the eyes of its own citizens and the world?

The most critical step to be taken today would be to integrate all modes of transportation under a single smart, unified, and data-driven system.

An integrated ecosystem where all journeys, from metro to bus, from maritime transport to cycling and micro-mobility networks, can be planned through a single platform, supported by dynamic pricing and real-time guidance could make Istanbul both comfortable and reliable for its residents, and a symbol of sustainable transportation to be emulated by cities around the world.

